

การค้นคว้าอิสระ

พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน
ในจังหวัดราชบุรี

Behaviors on nursing ethics that influence the confidence of people at
Ratchaburi province

สุภาภรณ์ ขาวนาฝ้าย

Supaporn Chaonafai

6017100004

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม

พุทธศักราช 2560

ใบรับรองการค้นคว้าอิสระ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาการจัดการการเงินธนาคารและการลงทุน บัณฑิตวิทยาลัย สาขาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

เรื่อง พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน ใน
จังหวัด ราชบุรี
Behaviors On Nursing Ethics That Influence The Confidence Of People
At Ratchaburi Province.

นามผู้วิจัย นางสาวสุภาภรณ์ ขาวนาฝ้าย

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยอาจารย์ที่ปรึกษา วันที่ 26 เดือน เมษายน พ.ศ. 2562

(ดร. พิเชษฐ์ มุสึกะโปดก)
อาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(รศ.ดร. จอมพงศ์ มงคลวนิช)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 14 เดือน พ.ค. พ.ศ. 2562

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องการศึกษาอิสระ : พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่น
ของประชาชน ในจังหวัดราชบุรี

โดย : นางสาวสุภาภรณ์ ขาวนาฝ้าย

ชื่อปริญญา : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเอก : การจัดการการเงินธนาคารและการลงทุน

อาจารย์ที่ปรึกษา :
(ดร. พิเชษฐ์ มุสิกะโปดก)

26 / เม.ย. / 2562

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน ในจังหวัดราชบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ ประชาชนในจังหวัดราชบุรี 400 ราย โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple regressions)

ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 21 – 40 ปี สัญชาติไทย ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ประชาชนให้ความสำคัญกับพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลและความเชื่อมั่นทั้งหมดที่ระดับมาก

การทดสอบสมมติฐานพบว่า พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลมีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน ในจังหวัดราชบุรี มีเพียง 3 ด้าน ที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน ในจังหวัดราชบุรี คือ 1. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อตนเอง 2. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลต่อสังคมและประเทศชาติ 3. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตามลำดับ ส่วนด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อวิชาชีพ และ ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบการวิชาชีพอื่น ไม่มีอิทธิพลต่อประชาชน ในจังหวัดราชบุรี

Abstract

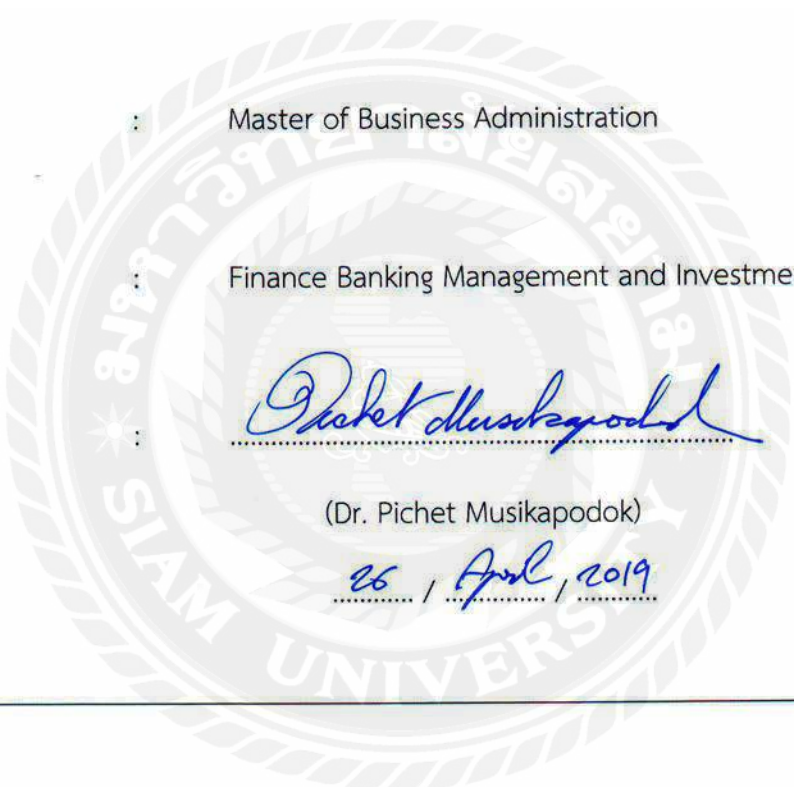
Research Title : Behaviors On Nursing Ethics That Influence The
Confidence Of People At Ratchaburi Province.

Researcher : Miss Supaporn chaonafai

Degree : Master of Business Administration

Major : Finance Banking Management and Investment Division.

Advisor :
(Dr. Pichet Musikapodok)
26 / April / 2019

The research of this study was to explore behaviors of nursing ethics that influence the confidence of people at Ratchaburi province. A sample was selected from 400 cases using sample random sampling method. Data was analysed using frequency, percentage, mean, standard deviation and multiple regressions.

The result of the study showed that most people were male, aged between 21 – 40 years, Thai nationality and education level lower than bachelor's degree. The emphasis showed mostly on behaviors of nursing ethics was high level.

The result test showed that behaviors of nursing ethics influenced the confidence of people at Ratchaburi province. There are only 3 main aspects: 1. behaviors of nursing ethics to professional 2. behaviors of nursing ethics to society and the nation 3. behaviors of nursing ethics to the people was statistically significant at 0.05 level. As behaviors of nursing ethics to professionals and behaviors of nursing ethics to other professionals were not an influence factor on people at Ratchaburi Province.

Keywords: Behaviors, Nursing ethics, Confidence

Approved by

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างยิ่ง ด้วยความกรุณาอย่างสูงของ ดร. พิเชษฐ์ มุสิกะโปดก อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำและเสนอข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนตรวจทานและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้งานวิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่าน ที่ประสิทธิประสาทความรู้แก่ผู้วิจัยจนสามารถนำความรู้มาใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัว และเพื่อน ๆ ทุกคน ผู้ซึ่งเป็นทั้งแรงบันดาลใจคอยให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยแจ้งว่า ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจ และศึกษาวิจัยในเรื่องพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อประชาชน ได้เป็นอย่างดีสืบไป

สุภาภรณ์ ขาวนาฝ้าย

พ.ศ. 2562

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่	
1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	6
1.3 สมมติฐานการวิจัย	6
1.4 กรอบแนวคิดการวิจัย	7
1.5 ขอบเขตการวิจัย	7
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	10
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย	11
2 การทบทวนวรรณกรรม ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาล	12
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความเชื่อมั่น	20
2.3 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	25
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	29
3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	29
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความถี่ (Frequency) ร้อยละของลักษณะส่วนบุคคล	33
4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน ในจังหวัดราชบุรี	34
4.3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน ในจังหวัดราชบุรี	42
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัยตามสมมติฐานการวิจัย	44
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	47
5.3 ข้อเสนอแนะ	48

สารบัญ

	หน้า
บรรณานุกรม	50
ภาคผนวก	52
ประวัติผู้วิจัย	58

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตาราง 4.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สัญชาติ ระดับการศึกษา	33
ตาราง 4.2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการ พยาบาลต่อประชาชน	34
ตาราง 4.2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความสำคัญของพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ การพยาบาลต่อสังคมและประเทศชาติ	36
ตาราง 4.2.3 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความสำคัญของพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาล ต่อวิชาชีพ	37
ตาราง 4.2.4 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และ ระดับความสำคัญของพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลผู้ ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบการวิชาชีพอื่น	38
ตาราง 4.2.5 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และ ระดับความสำคัญของพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาล ต่อตนเอง	39
ตาราง 4.2.6 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และ ระดับความสำคัญของความเชื่อมั่นด้านการให้บริการ	40

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ตาราง 4.2.7 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความสำคัญของความเชื่อมั่นด้านความไว้วางใจ	41
ตาราง 4.2.8 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความสำคัญของความเชื่อมั่นด้านภาพลักษณ์พยาบาล	42
ตาราง 4.3.1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน	42

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1-1	ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อพยาบาลวิชาชีพ	3
1-2	ร้องเรียนบริการสุขภาพและสาธารณสุข	4
1-3	สถิติรับเรื่องร้องเรียนจากผู้บริโภค 2560	5

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิชาชีพพยาบาล เป็นวิชาชีพที่ทุกคนต่างรู้สึกได้ถึงภาพลักษณ์ที่น่าเชื่อถือ ความมีเกียรติ น่ายกย่อง เป็นอาชีพที่ต้องทำงานโดยเกิดจากจิตสำนึกที่มนุษย์มีต่อมนุษย์ด้วยกัน ปฏิบัติงานที่โดยใช้ความใกล้ชิดเพื่อให้การพยาบาล รักษา ผู้ป่วยทั้งทางร่างกาย และทางจิตใจ รวมถึงการให้คำแนะนำต่าง ๆ ซึ่งต้องใช้ความรู้ ความสามารถ ที่มีจิตวิญญาณของผู้ให้ที่แท้จริง เป็นหัวใจสำคัญในการปฏิบัติการพยาบาลและเป็นวิชาชีพหนึ่งที่ได้รับเกียรติอย่างสูง ข้อมูลจากพิพิธภัณฑ์ ประวัติการพยาบาลไทย คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล กล่าวไว้ว่าการพยาบาลไทยเริ่มมีมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2439 โดยสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ทรงตระหนักถึงปัญหาการคลอดบุตรแล้วเสียชีวิตของสตรี และได้ก่อตั้งโรงเรียนแพทย์ ผดุงครรภ์และหญิงพยาบาล ขึ้นเป็นที่แรก พฤติกรรมที่พึงประพจน์ ปฏิบัติ ควรวางอยู่บนรากฐานของความประพฤติที่เหมาะสม ดังบทความจาก (วารสารกองการพยาบาล,2558) ที่อธิบายพฤติกรรมของพยาบาล โดยมีความหมายในภาษาอังกฤษที่เรียกว่า NURSE

N	:	Nourishing	ความเอาใจใส่ ดูแล บำรุงรักษา
U	:	Uniqueness	ความมีเอกภาพ เอกลักษณ์ของวิชาชีพ
R	:	Responsibility	ความรับผิดชอบ
S	:	Sacrifice	ความเสียสละ
E	:	Encouragement	การปลอบขวัญ, ให้กำลังใจ

ในการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพการพยาบาลต้องมีความใกล้ชิดกับผู้ป่วย เพื่อให้การดูแลแก่ผู้ป่วย ซึ่งบางครั้งอาจใกล้ชิดกว่าญาติ พี่ น้อง เสียอีก (อภิวัฒน์ แก้ววรรณ, 2547) สิ่งที่ถูกเจ็บป่วยหรือสังคมต้องการได้รับจากพยาบาล ไม่ใช่การดูแลอย่างดีจากพยาบาลที่มีความรู้ มีสติปัญญา เท่านั้น เพราะผู้มีปัญญามักจะถือโอกาสใช้ความรู้ที่มีอยู่ ตักตวงผลประโยชน์ ให้แก่ตนเองได้ง่ายและมักไม่

คำนึงถึงผลเสียหรือผลกระทบที่ผู้ป่วยจะได้รับ ผู้ป่วยหรือสังคมต้องการพยาบาลที่มีจริยธรรมความประพฤติที่ดีงามควบคู่ไปกับการปฏิบัติการดูแลที่มีคุณภาพ ผู้เจ็บป่วยต้องการความรัก ความเมตตา ความปรารถนาดีอย่างจริงใจจากพยาบาล ซึ่งสอดคล้องกับ (Lady of The Lamp , 1970) ที่มีแนวทางว่า การพยาบาลเป็นศิลปะและวิทยาศาสตร์ ศิลปะนั้น ได้มาจากการจัดระบบในการปฏิบัติการพยาบาล ส่วนวิทยาศาสตร์ คือ องค์ความรู้ที่แท้จริง มีเหตุมีผลในการปฏิบัติ ดังนั้น การมีมาตรฐาน หลักเกณฑ์ ของการประพฤติ ปฏิบัติ ไว้อย่างชัดเจนในวิชาชีพพยาบาล จึงถือเป็นเรื่องสำคัญที่จะช่วยควบคุม และ ส่งเสริมให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ไม่เกิดเป็นข้อโต้แย้งต่อกันได้ โดยสภาพยาบาลระหว่างประเทศได้ประกาศใช้จรรยาบรรณพยาบาลฉบับแรกเมื่อ ค.ศ. 1953 และมีการแก้ไขปรับปรุงหลายครั้ง สมาคมพยาบาลไทยได้สมัครสมาชิกของสภาพยาบาลระหว่างประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2504 และได้นำจรรยาบรรณพยาบาลของสภาพยาบาลนานาชาติมาประยุกต์ใช้และประกาศใช้เป็นจรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นมาตรฐานความประพฤติที่ถูกต้อง ช่วยควบคุมให้พยาบาลทำงานอย่างมีคุณภาพ สร้างความเชื่อมั่นต่อสังคม

จรรยาบรรณนั้น ใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติงาน ล้วนสำคัญต่อทุกสายอาชีพทั้งสิ้น เพราะจะเป็นเกราะป้องกัน ไม่ให้เกิดข้อเรียกร้อง หรือ โต้แย้งจากผู้อื่นได้ ยิ่งด้วยวิชาชีพพยาบาลที่ต้องเกี่ยวข้องกับชีวิตของผู้ป่วยแล้วนั้น ยิ่งสำคัญเป็นอย่างมากที่จะมีมาตรฐานการทำงานที่ชัดเจน ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการป้องกันการร้องเรียนที่เกิดขึ้นจากผู้ป่วย หรือ ฝ่ายอื่น ๆ (สิงหา พังงา , แก้วไข 2012) ผู้ประกอบวิชาชีพพยาบาลต้องเป็นผู้มีความรับผิดชอบสูง ไว้วางใจได้ มีความรู้ ความชำนาญในการปฏิบัติ รวมถึงจรรยาบรรณวิชาชีพที่เคร่งครัด ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยของสังคมโดยรวม ทำให้เกิดความคาดหวัง และสร้างเป็นบรรทัดฐานของวิชาชีพพยาบาลขึ้นอย่างมากมาย เกิดการสร้างกรอบธรรมเนียม กฎปฏิบัติ (กองการพยาบาล สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข , 2561) ให้ข้อมูลไว้ว่า จรรยาบรรณวิชาชีพสำหรับพยาบาล เป็นการประมวลหลักความประพฤติ ให้บุคคลในวิชาชีพยึดถือ สมาคมพยาบาลแห่งสหรัฐอเมริกา (The America Nurses Associations A.N.A) ได้กำหนดสาระสำคัญของจรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาล ในด้านจรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลต่อประชาชน จรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลต่อสังคมและประเทศ จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่ออาชีพตนเอง จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อวิชาชีพ จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบอาชีพอื่น ด้วยการมีจรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลที่ชัดเจน บวกกับการให้การรักษายาบาลที่เคร่งครัดตามหลักจรรยาบรรณของบุคลากรในวิชาชีพพยาบาลนั้น จึงเป็นหลักส่งผลให้ประชาชนให้ความเชื่อมั่น ไว้วางใจ และมั่นใจ ที่จะเข้ารับการรักษา

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อ พยาบาลวิชาชีพ

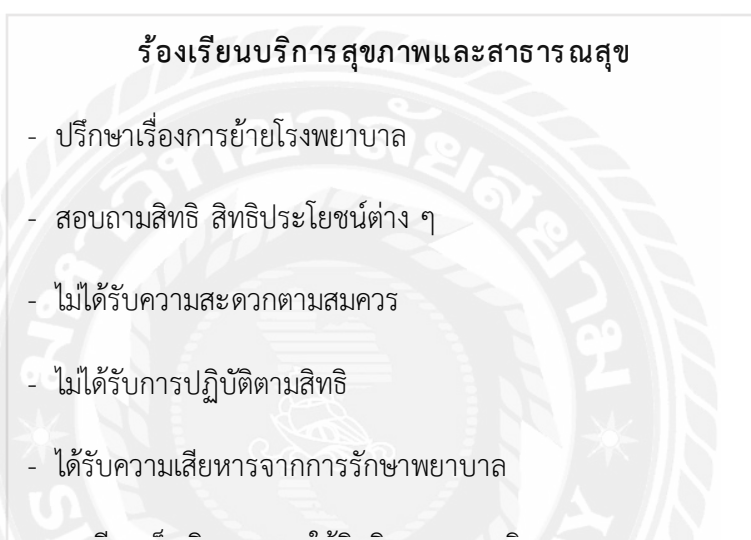
อันดับ 1 เป็นอาชีพที่มีเกียรติ สังคมให้การยอมรับและยกย่อง	ร้อยละ 0.3
อันดับ 2 การให้บริการของพยาบาลระหว่างรัฐและเอกชนมีความแตกต่างกัน เช่น การพูดจา กริยา ท่าทางและเลือกปฏิบัติ	ร้อยละ 0.23
อันดับ 3 ควรมีหน้าที่รักษาพยาบาล ดูแลผู้ป่วยทั้งด้านร่างกายและจิตใจให้เป็นไปตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ	ร้อยละ 0.21
อันดับ 4 ต้องเสียสละ อดทนและมีใจรักในวิชาชีพ	ร้อยละ 0.15
อันดับ 5 ระยะเวลาที่ห่างไกลทำให้ไม่สะดวก	ร้อยละ 0.1

ภาพที่ 1-1 (โรงพยาบาลศรีธัญญา , 2558)

จากภาพ 1-1 (โรงพยาบาลศรีธัญญา , 2558) ได้ศึกษาข้อมูลของความคิดเห็นประชาชนที่มีต่อพยาบาลวิชาชีพ ซึ่งอันดับ 3 ใน 5 ของความคิดเห็นที่ประชาชนมีต่อวิชาชีพพยาบาล คือ พยาบาลควรมีหน้าที่รักษาพยาบาล ดูแลผู้ป่วยทั้งทางร่างกายและจิตใจให้เป็นไปตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ ยิ่งชี้ให้เห็นว่า พฤติกรรมที่ผู้ป่วยคาดหวังจากการได้รับการพยาบาลยังเป็นสิ่งสำคัญ

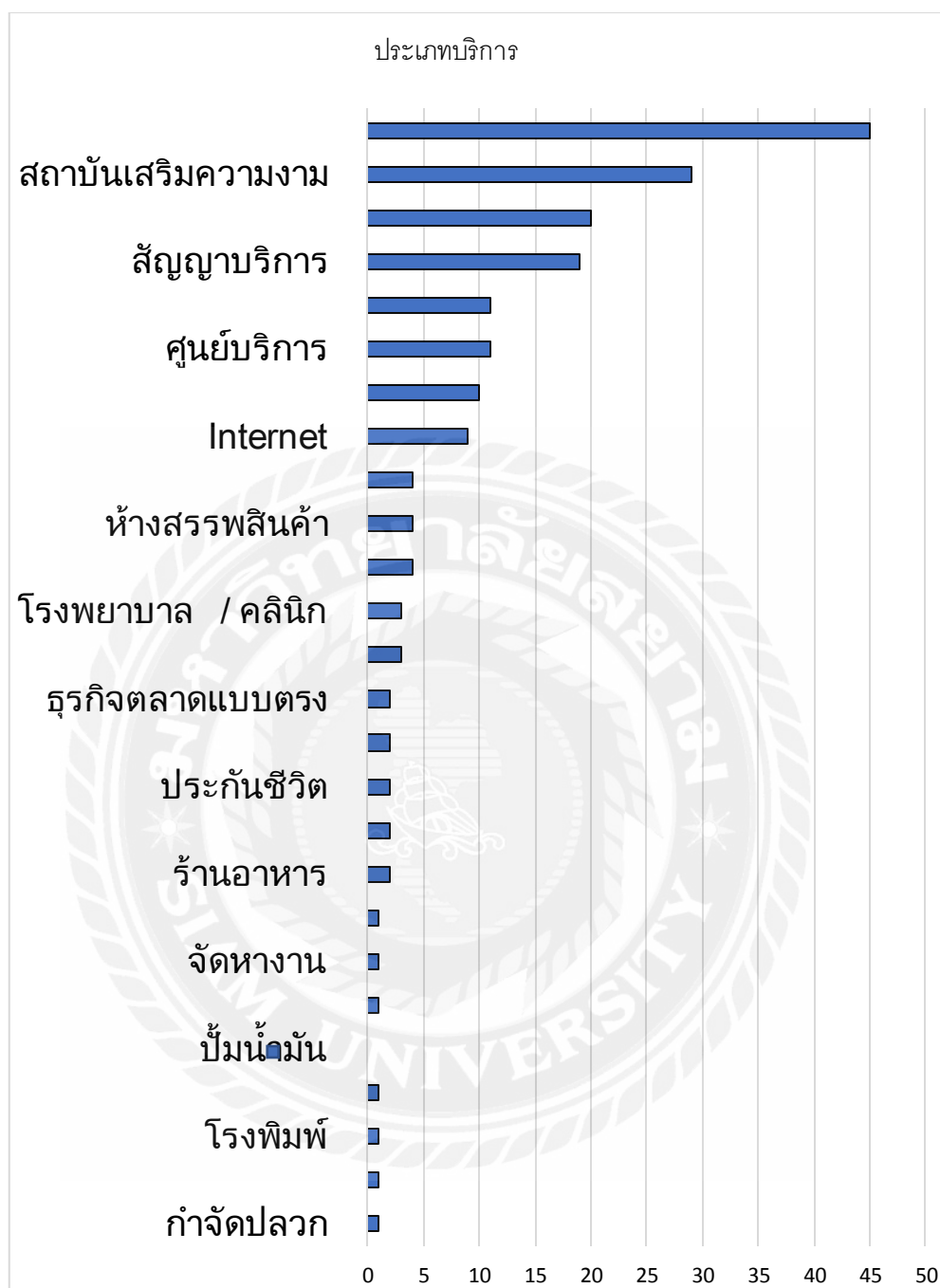
ผู้ประกอบการวิชาชีพพยาบาลจะได้รับความเชื่อมั่นและการยกย่องนับถือที่ได้รับจะคงอยู่อย่างยั่งยืนหรือไม่ นั่นก็ขึ้นอยู่กับความประพฤติและ การปฏิบัติของสมาชิกผู้ประกอบการวิชาชีพพยาบาล (วารสารพยาบาลทหารบก , 2558) หากผู้รับบริการได้รับการบริการพยาบาลที่ดีแล้ว ก็จะส่งผลต่อความพึงพอใจ ไว้วางใจ และเกิดเป็นความเชื่อมั่น ในการเข้ารับการรักษาพยาบาล แต่ในขณะเดียวกัน หากไม่ได้รับการตอบสนองที่ดีก็อาจส่งผลต่อคุณภาพการบริการ ความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์เชิงลบได้ โดยในสังคมปัจจุบันนี้ มองและเชื่อมั่นในศักยภาพของพยาบาล ลดลงไปมาก เนื่องจากในช่วงเวลาที่ผ่านมา ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับความประพฤติที่ไม่เหมาะสมของพยาบาลนั้น ได้มีการนำมาวิพากษ์ วิจารณ์ กันมากขึ้น ถึงด้านพฤติกรรมการทำงานที่ไม่เหมาะสม การให้การรักษาพยาบาลที่ขาดความรอบคอบ รวมถึงการวางตัวของพยาบาลที่สร้างความเสื่อมเสียด้านภาพลักษณ์ ส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียง ภาพพจน์ ของพยาบาลอย่างชัดเจน ข้อมูลจาก (ข่าวเช้าไทยรัฐ , 2561) ได้เผยแพร่ข้อมูลว่า มีผู้ป่วยหญิงไปหาหมอมกลางดึก แต่กลับถูกพยาบาลไล่ และบอกว่า โรงพยาบาลไม่ใช่เขว่น (ข่าวเที่ยงไทยรัฐ , 2561) เผยแพร่ข้อมูลว่า หลานของผู้ป่วยสูงอายุร้องเรียน social หลังกายาของเธอมีบาดแผลลูกกลมที่แขนเพราะการปฏิบัติงานของพยาบาลที่ไร้ความเมตตาต่อบุคคลไข้

(ไทยรัฐนิวส์โชว์ , 2561) ได้เผยแพร่คลิป คนไข้รักษาถูกพยาบาลกระทำรุนแรงกระชากตัว - ปาผ้าใส่หน้า และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอีกมากมายที่มีการพูดกันปากต่อปาก หรือทางสังคมออนไลน์ ที่มีเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ (มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค , 2561) เผยสถิติร้องเรียนด้านบริการสุขภาพและสาธารณสุขจำนวน 460 ราย ในเรื่องของการไม่ได้รับความสะดวกตามสมควร ไม่ได้รับการปฏิบัติตามสิทธิ ได้รับความเสียหายจากการรักษาพยาบาล ดังภาพที่ 1-2

ภาพที่ 1-2 (มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค , 2561)

เสียงสะท้อนจากสังคมส่วนใหญ่ที่มีต่อวิชาชีพพยาบาลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดูแล ทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นถึงคุณภาพของการให้การรักษา ขาดความมั่นใจที่จะเข้ารับการรักษา และมองภาพลักษณ์ของพยาบาลเปลี่ยนไปจากเดิม (นุชจิรา ศรีขจรเกียรติ, 2559) พฤติกรรมจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมั่น และ ไว้วางใจ และ ภาพลักษณ์เชิงบวกหรือเชิงลบ รวมถึงลดการถูกร้องเรียน และฟ้องร้อง

ภาพที่ 1-3 (สถิติรับเรื่องร้องเรียนจากผู้บริโภค,2560)

จากภาพที่ 1-3 (สถิติรับเรื่องร้องเรียนจากผู้บริโภค,2560) ได้แสดงสถิติรับเรื่องร้องเรียนจากผู้บริโภค ประเภทบริการ จำนวน 192 ราย ซึ่งสถานพยาบาล / คลินิกเป็นหนึ่งในสถิติที่ประชาชนร้องเรียนเข้ามา สาเหตุในการร้องเรียนได้แก่ การทำงานที่ไม่เหมาะสมของเจ้าหน้าที่ ซึ่งในบางครั้งเราไม่สามารถทราบได้ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น มีข้อมูล ความเป็นมาอย่างไร แต่ก็ เป็นสิ่งที่ทำให้ส่งผล

กระทบต่อชื่อเสียงของวิชาชีพพยาบาล (อภิวัฒน์ แก้ววรรณรัตน์ , 2547) สถานการณ์ขัดแย้งที่พยาบาลต้องตัดสินใจ เลือกกระทำด้วยความรอบคอบกับผู้รับบริการ ซึ่งมีเกิดเหตุการณ์ในด้านลบ ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับปัญหาต่าง ๆ ดังนี้ 1.การสื่อสาร การใช้คำพูดที่มาสุภาพ การให้ข้อมูลต่าง ๆ ที่ไม่ชัดเจน ไม่ถูกต้อง ทำให้ผู้รับบริการไม่เข้าใจหรือเข้าใจผิด 2. พฤติกรรมการแสดงออกของพยาบาลไม่เหมาะสม เช่น ขาดการควบคุมอารมณ์ กิริยา มารยาทไม่สุภาพ ขาดการเอาใจใส่ดูแล ไม่พยายามเข้าใจปัญหาของผู้รับบริการ ให้การพยาบาลตามหน้าที่ไม่คำนึงถึงจิตใจ ความพร้อม วัฒนธรรม ความเชื่อของผู้รับบริการ ขาดความเมตตา ขาดความรับผิดชอบ ให้การพยาบาลลำเอียงหรือให้อภิสิทธิ์แก่บุคคลที่รู้จัก ทำให้ผู้รับบริการไม่พึงพอใจ 3. การปฏิบัติตามระเบียบอย่างเคร่งครัดของพยาบาล ไม่ยืดหยุ่น ไม่ยอมรับฟังเหตุผลของผู้รับบริการหรือญาติ ทำให้ผู้รับบริการเกิดความไม่พอใจพยาบาล 4. การไม่รักษาสีทึมนุชยน ขาดการเคารพให้เกียรติต่อผู้รับบริการ เช่น นำความลับของผู้รับบริการมาวิพากษ์วิจารณ์ ปฏิบัติการพยาบาลโดยไม่แจ้งหรือขออนุญาตผู้ป่วยก่อน เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามวิชาชีพพยาบาลจะมีคุณค่า ในสายตาของสังคมมากน้อยเพียงใดจะต้องขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของการพยาบาล ที่ได้มาจากการบริการพยาบาลที่เปี่ยมด้วยเมตตาธรรม จริยธรรมจะช่วยสร้างคุณภาพการพยาบาล และส่งเสริมวิชาชีพพยาบาลให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจทำการศึกษาข้อมูล พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน ในจังหวัดราชบุรี โดยเน้นศึกษาพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณตามมาตรฐานวิชาชีพพยาบาล และความเชื่อมั่นของประชาชน เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน ในจังหวัดราชบุรี

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน ในจังหวัดราชบุรี

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลมีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน ในจังหวัดราชบุรี

1.4 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- **ประชากร** ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนในจังหวัดราชบุรี จำนวน 839,526 คน (ข้อมูลประชากรจากสำนักงานบริหารทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย)
- **กลุ่มตัวอย่าง** ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประชาชนในจังหวัดราชบุรี 400 คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) โดยสูตรของทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane)

1.5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลตามหลักประมวลความประพฤติจรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลแห่งประเทศไทย และความเชื่อมั่นของประชาชน จังหวัดราชบุรี

1.5.3 **ขอบเขตด้านระยะเวลา** ตั้งแต่ กันยายน 2561 – กุมภาพันธ์ 2562 (ระยะเวลา 6 เดือน)

แปรต้น (Independent Variable) คือ พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาล ประกอบไปด้วย
จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อประชาชน

1. ประกอบวิชาชีพด้วยความประกอบด้วยความมีสติ ตระหนักในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
2. ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความเสมอภาคตามสิทธิมนุษยชน โดยไม่คำนึงถึง เชื้อชาติ ศาสนา และสถานภาพของบุคคล
3. ละเว้นการปฏิบัติที่มีอคติ และการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตน
4. พึงเก็บรักษาเรื่องส่วนตัวของผู้รับบริการไว้เป็นความลับ เว้นแต่ด้วยความยินยอมของผู้นั้น หรือเมื่อต้องปฏิบัติตามกฎหมาย
5. พึงปฏิบัติหน้าที่โดยใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการวินิจฉัยและการแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยอย่างเหมาะสมแก่สภาพของบุคคล ครอบครัว และชุมชน
6. พึงป้องกันภัยอันตรายอันจะมีผลต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อสังคมและประเทศชาติ

1. พึงประกอบกิจแห่งวิชาชีพให้สอดคล้องกับนโยบายอันยังประโยชน์แก่สาธารณชน
2. พึงรับผิดชอบร่วมกับประชาชนในการเริ่ม สนับสนุนกิจกรรมที่ก่อให้เกิดสันติสุข และยกระดับคุณภาพชีวิต
3. พึงอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ
4. พึงประกอบวิชาชีพโดยมุ่งส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ศาสนา และสถาบันกษัตริย์

จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อวิชาชีพ

1. พึงตระหนักและถือปฏิบัติในหน้าที่ความรับผิดชอบตามหลักการแห่งวิชาชีพการพยาบาล
2. พัฒนาความรู้และวิธีปฏิบัติให้ได้มาตรฐานแห่งวิชาชีพ
3. พึงศรัทธาสนับสนุนและให้ความร่วมมือในกิจกรรมแห่งวิชาชีพ
4. พึงสร้างและธำรงไว้ซึ่งสิทธิอันชอบธรรม ในการประกอบวิชาชีพการพยาบาล

5. พึ่งเผยแพร่อชื่อเสียงและคุณค่าแห่งวิชาชีพให้เป็นที่ยอมรับแก่สังคม

จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบการวิชาชีพอื่น

1. ให้เกียรติ เคารพให้สิทธิและหน้าที่ของผู้ร่วมวิชาชีพและผู้อื่น
2. เห็นคุณค่าและยกย่องผู้มีความรู้ ความสามารถในศาสตร์สาขาต่าง ๆ
3. พึงรักษาไว้ซึ่งความสัมพันธ์อันดี กับผู้ร่วมงานทั้งภายในและภายนอกวิชาชีพ
4. ยอมรับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ และชักนำไปประพฤติปฏิบัติหน้าที่ในทางที่ถูก
5. พึงอำนวยความสะดวกให้ความร่วมมือแก่ผู้ร่วมงานในการปฏิบัติภารกิจอันชอบธรรม
6. ละเว้นการส่งเสริมปกป้องผู้ประพฤติผิด เพื่อผลประโยชน์แห่งตนหรือผู้กระทำการนั้น ๆ

จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อตนเอง

1. ประพฤติตนและประกอบกิจแห่งวิชาชีพ โดยถูกต้องตามกฎหมาย
2. ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรมแห่งวิชาชีพ
3. ประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งในด้านการประกอบกิจแห่งวิชาชีพและส่วนตัว
4. ใฝ่รู้พัฒนาแนวคิดให้กว้าง และยอมรับการเปลี่ยนแปลง
5. ประกอบกิจแห่งวิชาชีพด้วยความเต็มใจ และเต็มกำลังความสามารถ
6. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมีสติ รอบรู้ เชื้อมั่นและมีวิจรรณญาณอันรอบคอบ

ตัวแปรตาม (dependent Variable) คือ ความเชื่อมั่นของประชาชน ประกอบไปด้วย

ความเชื่อมั่นด้านการให้บริการ

1. พยาบาลให้การช่วยเหลือเมื่อต้องความช่วยเหลือเสมอ
2. พยาบาลดูแล เอาใจใส่อย่างมีน้ำใจ และให้กำลังใจ
3. มีกิริยา ท่าทาง และการรับผิดชอบในการให้การพยาบาล
4. พยาบาลมีการบอกกล่าว ชี้แจง และขอความร่วมมือก่อนให้การพยาบาล

ความเชื่อมั่นด้านความไว้วางใจ

1. ทักษะ ความรู้ ความสามารถของพยาบาลในการให้การพยาบาล
2. การได้รับข้อมูลการให้การพยาบาลที่ถูกต้อง ครบถ้วน และเข้าใจได้
3. ความปลอดภัยในการเข้ารับการรักษา
4. ความสม่ำเสมอในการให้การพยาบาล และสามารถพึ่งพาได้

ความเชื่อมั่นด้านภาพลักษณ์พยาบาล

1. การเป็นผู้มีรสนิยม การวางตัวที่ดี (good taste)
2. การแต่งกายเหมาะสม (good grooming)
3. การมีสุขภาพอนามัยที่ดี (good health)

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาล วารสารพยาบาลทหารบก (2557) ให้ความหมายถึงการปฏิบัติงาน หรือ กระบวนการพยาบาล ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การประเมินภาวะสุขภาพ การวินิจฉัยการพยาบาล การวางแผนการพยาบาล การให้แผนการพยาบาล และ การประเมินผลการพยาบาล

รัตยา รักดี (2556) ได้ให้ความหมายของ พฤติกรรมของพยาบาลวิชาชีพ หมายถึง การรับรู้ของผู้ป่วย ที่มีต่อพฤติกรรมการแสดงออกของพยาบาล ทั้งในด้านการเคารพศักดิ์ศรี ด้านความเป็นเอกลิทธิ ด้านการเก็บข้อมูลเป็นความลับ ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการสนับสนุนทางสังคม ด้านการให้คำปรึกษา ด้านการสื่อสาร และ ด้านการดูแลเอาใจใส่

อังคณา ธัญวัฒน์สวัสดิ์ (2553) ได้ให้ความหมายของ พฤติกรรมของพยาบาล หมายถึง การกระทำที่ยึดผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง โดยแสดงออกทั้งความคิด ความรู้สึก ของพยาบาลผู้นั้น ซึ่งผู้รับบริการสามารถรับรู้ก่อให้เกิดความพึงพอใจ หรือ ไม่พอใจ

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาล หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่พยาบาลตามหน้าที่ของเจ้าหน้าที่พยาบาลนั้น ๆ เพื่อให้การพยาบาลต่อประชาชนที่เข้ารับการรักษา ซึ่งต้องยึดหลักจรรยาบรรณของวิชาชีพพยาบาล เพื่อให้ประชาชนมีความรู้สึกประทับใจในการให้การพยาบาล รู้สึกไว้วางใจ และเชื่อมั่นในวิชาชีพหรือภาพลักษณ์ของพยาบาล ส่งผลให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นในการเข้ารับการรักษา โดยเริ่มตั้งแต่

1. การต้อนรับผู้ป่วยและญาติ ณ หอผู้ป่วย ให้เกิดความอบอุ่นใจและไว้วางใจตั้งแต่แรกเมื่อมาถึง
2. การให้บริการเบื้องต้นในการสอบถามข้อมูล หรือ ปฐมพยาบาล อย่างประทับใจ
3. การพาผู้ป่วยและญาติไปยังห้องตรวจ
4. การให้บริการที่ห้องปฏิบัติการ
5. การให้คำแนะนำและการนัดหมายมารับบริการครั้งต่อไป หรือ การรับรักษาตัว
6. การให้คำแนะนำและการนัดหมายมารับบริการครั้งต่อไป

ความเชื่อมั่นของผู้ป่วย หมายถึง ความรู้สึกที่ผู้ป่วยได้รับจากพฤติกรรมปฏิบัติหน้าที่ของพยาบาลในการเข้ารับการรักษา ทำให้ผู้ป่วยมีความรู้สึกเชื่อมั่นในด้านการให้บริการ ด้านความไว้วางใจที่จะเข้ารับการรักษา และเชื่อมั่นในภาพลักษณ์ของการเป็นพยาบาลวิชาชีพ มี 3 หัวข้อ ดังนี้

ความเชื่อมั่นด้านการให้บริการ 1) พยาบาลให้การช่วยเหลือเมื่อต้องความช่วยเหลือเสมอ 2) พยาบาลดูแล เอาใจใส่อย่างมีน้ำใจ และให้กำลังใจ 3) มีกิริยา ท่าทาง และการรับผิดชอบในการให้การพยาบาล 4) พยาบาลมีการบอกกล่าว ชี้แจง และขอความร่วมมือก่อนให้การพยาบาล

ความเชื่อมั่นด้านความไว้วางใจ 1) ทักษะ ความรู้ ความสามารถของพยาบาลในการให้การพยาบาล 2) การได้รับข้อมูลการให้การพยาบาลที่ถูกต้อง ครบถ้วน และเข้าใจได้ 3) ความปลอดภัยในการเข้ารับการรักษา 4) ความสม่ำเสมอในการให้การพยาบาล และสามารถพึ่งพาได้

ความเชื่อมั่นด้านภาพลักษณ์วิชาชีพพยาบาล

- 1) การเป็นผู้มีรสนิยม การวางตัวที่ดี (good taste) 2) การแต่งกายเหมาะสม (good grooming) 3) การมีสุขภาพอนามัยที่ดี (good health)

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

- เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน ในจังหวัดราชบุรี
- สามารถใช้เป็นข้อมูลให้แก่ภาครัฐ เอกชน ในการพัฒนาระดับคุณภาพของพยาบาล

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูล บทความวิชาการ เอกสาร สื่อ และข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางและกรอบแนวคิด ในการศึกษาเกี่ยวกับ พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อผู้ป่วย ในสถานพยาบาล เขตพื้นที่จังหวัดราชบุรี ประกอบด้วย

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาล

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความเชื่อมั่น

2.3 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาล

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาล

อภิวันท์ แก้ววรรณรัตน์ (2547) ได้กล่าวถึงเหตุผลที่ทำให้จริยธรรมและจรรยาบรรณมีความสำคัญต่อวิชาชีพพยาบาล ดังนี้ 1. แสดงถึงความรับผิดชอบในฐานะผู้นำทางด้านสุขภาพ พยาบาลมีหน้าที่หลักที่ต้องปฏิบัติต่อประชาชน หรือผู้เจ็บป่วย 4 ด้าน คือ ส่งเสริมสุขภาพให้แข็งแรง ทั้งกาย ใจ ป้องกันการระบาดของโรค สุขภาพอันดี ดูแลสุขภาพตนเองและผู้อื่นให้ได้อยู่เสมอ และฟื้นฟู สุขภาพ ให้ดีหรือใกล้เคียงกับสุขภาพเดิมมากที่สุด จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่พยาบาลจะต้องมีความ รับผิดชอบในการประพฤติปฏิบัติตน เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีทางด้านสุขภาพกายและทางด้านสุขภาพจิต ให้แก่สังคม พยาบาลจึงต้องยึดมั่นในจริยธรรม มีจิตสำนึกที่ดี ประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้ให้การพยาบาล ที่มีคุณภาพ เพื่อสร้างความเชื่อถือ และความไว้วางใจให้แก่ผู้ป่วยหรือผู้รับบริการ

2. ตอบสนองที่ได้รับความเคารพ นับถือจากสังคม เนื่องจากวิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพที่ให้การบริการความรู้ ส่งเสริม ป้องกัน ดูแล และฟื้นฟูสุขภาพให้แก่สังคม ซึ่งสังคมต้องพึ่งพาและขอรับ การช่วยเหลือจากพยาบาลเมื่อยามเจ็บป่วย สังคมจึงให้ความเคารพ ศรัทธา นับถือต่อวิชาชีพ พยาบาล ดังนั้นการที่จะสร้างวัฒนธรรมความน่าเชื่อถือ การรักษาชื่อเสียงให้แก่วิชาชีพพยาบาลให้ เป็นที่ศรัทธา นับถือแก่บุคคลทั่วไปนั้น ไม่ได้สร้างขึ้นได้เพียงวันเดียว หรือสร้างขึ้นได้จากคนเพียงคน

เดียว แต่ต้องอาศัยทีมงาน ทีมพยาบาลที่ยึดมั่นการสร้างสรรค์ จรรยาวัชจริยธรรม และคุณธรรมที่ดี จึงจะทำให้ผู้ป่วยและผู้รับบริการให้ความเคารพ นับถือตลอดไป

3. เป็นการตอบแทนสังคม พยาบาลที่ได้รับทุนเรียนพยาบาลจากรัฐบาล จะแสดงความกตัญญูต่อประเทศชาติ นึกถึงบุญคุณของแผ่นดินและคิดตอบแทนโดยเป็นพยาบาลที่มีจริยธรรมที่ดี พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ ได้กล่าวว่า “การตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน คือ การดำรงตนเป็นคนดีของชาติบ้านเมือง กระทำแต่ความดี สละกิเลส ความอยากมีอยากได้อันมิชอบ ไม่ทำให้อื่นเดือดร้อน ไม่เบียดเบียนผู้อื่น ไม่ทำให้สังคมวุ่นวาย ยึดถือมั่นในความดี คือ ความซื่อสัตย์ สุจริต ทั้งกายและใจ ต่อตนเอง ต่อสังคม และต่อชาติบ้านเมือง” ดังนั้นพยาบาลที่มีจริยธรรมและมีจิตสำนึกที่ดีจึงได้ตระหนักต่อภาระหน้าที่ของตนเอง ที่จะต้องทำคุณประโยชน์คืนให้แก่สังคมและประเทศชาติ

4. จริยธรรมเป็นเสมือนรั้วป้องกันการนำวิชาชีพพยาบาลไปใช้ในทางที่ผิด หรือนำวิชาชีพพยาบาลไปเป็นเครื่องมือ ในทางที่ก่อให้เกิดโทษแก่ผู้ป่วย ผู้รับบริการ และต่อสังคม พยาบาลได้รับการปลูกฝังให้มีจริยธรรม ตั้งแต่ก้าวแรกที่เข้ามาเรียนวิชาชีพพยาบาล ด้วยการให้คำปฏิญาณของวิชาชีพ ตอนหนึ่งกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะใช้ความรู้ความสามารถที่ได้รับประสิทธิประสาทจากสถาบันแห่งนี้ ไปประกอบอาชีพแต่ในทางที่เป็นคุณ เพื่อประโยชน์สุขแก่เพื่อนมนุษย์ทั้งปวง” คำปฏิญาณของวิชาชีพ ดังกล่าว จึงเป็นเหมือนคำสัญญาของพยาบาลที่จะต้องพิทักษ์ รักษาชื่อเสียงของวิชาชีพให้ดีที่สุด ด้วยการเป็นผู้มีจริยธรรมที่ดี ต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและต่อวิชาชีพ

5. พยาบาลตระหนักถึงความสำคัญของจริยธรรมต่อวิชาชีพพยาบาลอย่างแท้จริง พยาบาลที่มีความรักในวิชาชีพ มีความรับผิดชอบต่องานหน้าที่ของตนเองและต่อผู้ป่วย มีความมุ่งมั่นที่จะให้ผู้ป่วยและประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี จะตระหนักถึงการอุทิศตนต่อหน้าที่และให้ความสำคัญและยึดมั่นปฏิบัติตนเป็นผู้มีจริยธรรมที่ดี สอดคล้องกับคำปฏิญาณของวิชาชีพ ตอนหนึ่งกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะดำเนินชีวิต อยู่ในหลักศีลธรรมอันดี ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลัง ความสามารถด้วยความซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้” พยาบาลผู้ทำหน้าที่ดูแลผู้ป่วยด้วยความตั้งใจและสุจริตใจ จึงตระหนักในการเป็นผู้มีจริยธรรมในการพยาบาล และจะใช้ปัญญาในการแสวงหาความรู้ ความเข้าใจ และกระทำการที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้รับบริการอย่างดีที่สุด

6. มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล และได้ทำประโยชน์ให้แก่เพื่อนมนุษย์ วิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพที่มีโอกาสได้สร้างกุศล ได้ทำคุณงาม ความดี ได้บำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม โดยไม่หวังผลตอบแทน โดยการแสดงความปรารถนาดี ความมีความเมตตา กรุณา ต่อเพื่อนมนุษย์ ส่งผลให้ผู้กระทำเกิดความสุขทางจริยธรรม มีสภาพจิตใจที่ดีงาม ก่อให้เกิด ความปิติ คือความอิ่มเอมใจ มี

ความปรารถนา คือ ความร่าเริงเบิกบาน มีความสุข คือ มีความสบายใจ และทำให้เกิดสมาธิ คือ มีความสงบมั่นคงกับสิ่งที่คิด ที่ทำ จริยธรรมจึงเป็นหนทางแห่งความสุขทั้งผู้ให้และผู้รับประโยชน์จากการกระทำ

7. ยึดมั่นในจรรยาบรรณของวิชาชีพพยาบาล ซึ่งประกอบด้วยจรรยาบรรณที่มีต่อตนเอง ต่อวิชาชีพ ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น ต่อประชาชน และต่อสังคม ประเทศชาติ จรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาล จึงเป็นหลักความประพฤติของพยาบาล เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ พยาบาลให้ปฏิบัติตนเป็นผู้มีคุณธรรม และจริยธรรม ส่งเสริมภาพพจน์ รักษามาตรฐานคุณภาพการพยาบาลของวิชาชีพพยาบาลให้เป็นที่นิยม น่าเชื่อถือแก่บุคคลทั่วไป

อ.ดร.จันทร์ทิวา เจริญ (2561) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลเป็นกระบวนการพยาบาล ที่ปฏิบัติต่อมนุษย์โดยตรง และต่อธรรมชาติของบุคคลที่มีความแตกต่างกัน ที่จะรวบรวมปัญหา เสนอปัญหาและแก้ไข โดยพื้นฐานความเข้าใจในลักษณะของบุคคลที่มีความแตกต่างกัน โดยแสดงออกถึงความสามารถของพยาบาลวิชาชีพที่เกี่ยวกับความรู้ ความสามารถ ทักษะ เจตคติ ตลอดจนบุคลิกลักษณะในการปฏิบัติการพยาบาลอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ตามขอบเขตหน้าที่รับผิดชอบของพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้และผู้รับบริการปลอดภัย

กองการพยาบาล (2561) ได้กล่าวถึงจรรยาบรรณวิชาชีพสำหรับพยาบาลเป็นการประมวล หลักความประพฤติให้บุคคลในวิชาชีพยึดถือปฏิบัติ สมาคมพยาบาลแห่งสหรัฐอเมริกา (The America Nurses Association A.N.A.) ได้กำหนดสาระสำคัญของจรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลไว้ ดังนี้

1. พยาบาลพึงให้บริการพยาบาลด้วยความเคารพในศักดิ์ศรี และความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยไม่จำกัดในเรื่อง สถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจ คุณสมบัติเฉพาะกิจหรือสภาพปัญหาทางด้านสุขภาพอนามัย
2. พยาบาลพึงเคารพสิทธิส่วนตัวของผู้ป่วย โดยรักษาข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วยไว้เป็นความลับ
3. พยาบาลพึงให้การปกป้องคุ้มครองแก่ผู้ป่วย สังคม ในกรณีที่มีการให้บริการสุขภาพอนามัย และความปลอดภัย ถูกกระทำที่อาจเกิดจากความไม่รู้ ขาดศีลธรรม จริยธรรม หรือการกระทำที่ผิดกฎหมายจากบุคคลหนึ่งบุคคลใด
4. พยาบาลมีหน้าที่รับผิดชอบในการตัดสินใจและให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วยแต่ละราย
5. พยาบาลพึงดำรงไว้ซึ่งสมรรถนะในการปฏิบัติการพยาบาล

6. พยาบาลพึงตัดสินใจด้วยความรอบคอบถี่ถ้วนใช้ข้อมูลสมรรถนะและคุณสมบัติอื่น ๆ เป็นหลักในการขอคำปรึกษาหารือ ยอมรับในหน้าที่ความรับผิดชอบ รวมถึงการมอบหมายกิจกรรมการปฏิบัติการพยาบาลให้ผู้อื่นปฏิบัติ

7. พยาบาลพึงมีส่วนร่วมและสนับสนุนใจกิจกรรมการพัฒนาความรู้เชิงวิชาชีพ

8. พยาบาลพึงมีส่วนร่วมและสนับสนุนในการพัฒนาวิชาชีพและส่งเสริมมาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาล

9. พยาบาลพึงมีส่วนร่วมในการที่จะกำหนดและดำรงไว้ซึ่งสถานะภาพของการทำงานที่จะนำไปสู่การปฏิบัติพยาบาลที่มีคุณภาพสูง

10. พยาบาลพึงมีส่วนร่วมในการปกป้อง ค้ำครอง สังคม จากการเสนอข้อมูลเท็จ และดำรงไว้ซึ่งความสามัคคีในวิชาชีพ

11. พยาบาลพึงร่วมมือและเป็นเครือข่ายกับสมาชิกด้านสุขภาพอนามัยและบุคคลอื่น ๆ ในสังคมเพื่อส่งเสริมชุมชนและสนองตอบความต้องการด้านสุขภาพอนามัยของสังคมสำหรับสมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทยได้กำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพของสมาคม พ.ศ.2528 มุ่งเน้นให้พยาบาลได้ประพฤติปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยกำหนดเป็นความรับผิดชอบต่อประชาชน ความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและต่อตนเองดังนี้

จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อประชาชน

1. ประกอบวิชาชีพด้วยประกอบด้วยความมีสติ ตระหนักในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

2. ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความเสมอภาคตามสิทธิมนุษยชน โดยไม่คำนึงถึง เชื้อชาติ ศาสนา และสถานภาพของบุคคล

3. ละเว้นการปฏิบัติที่มีอคติ และการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตน

4. พึงเก็บรักษาเรื่องส่วนตัวของผู้รับบริการไว้เป็นความลับ เว้นแต่ด้วยความยินยอมของผู้นั้น หรือเมื่อต้องปฏิบัติตามกฎหมาย

5. พึงปฏิบัติหน้าที่โดยใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการวินิจฉัยและการแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยอย่างเหมาะสมแก่สภาพของบุคคล ครอบครัว และชุมชน

6. พึงป้องกันภัยอันตรายอันจะมีผลต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อสังคมและประเทศชาติ

1. พึงประกอบกิจแห่งวิชาชีพให้สอดคล้องกับนโยบายอันยังประโยชน์แก่สาธารณชน
2. พึงรับผิดชอบร่วมกับประชาชนในการเริ่ม สนับสนุนกิจกรรมที่ก่อให้เกิดสันติสุข และยกระดับคุณภาพชีวิต
3. พึงอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ
4. พึงประกอบวิชาชีพโดยมุ่งส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ศาสนา และสถาบันกษัตริย์

จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อวิชาชีพ

1. พึงตระหนักและถือปฏิบัติในหน้าที่ความรับผิดชอบตามหลักการแห่งวิชาชีพการพยาบาล
2. พัฒนาความรู้และวิธีปฏิบัติให้ได้มาตรฐานแห่งวิชาชีพ
3. พึงศรัทธาสนับสนุนและให้ความร่วมมือในกิจกรรมแห่งวิชาชีพ
4. พึงสร้างและดำรงไว้ซึ่งสิทธิอันชอบธรรม ในการประกอบวิชาชีพการพยาบาล
5. พึงเผยแพร่ชื่อเสียงและคุณค่าแห่งวิชาชีพให้เป็นที่ปรากฏแก่สังคม

จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบการวิชาชีพอื่น

1. ให้เกียรติ เคารพให้สิทธิและหน้าที่ของผู้ร่วมวิชาชีพและผู้อื่น
2. เห็นคุณค่าและยกย่องผู้มีความรู้ ความสามารถในศาสตร์สาขาต่าง ๆ
3. พึงรักษาไว้ซึ่งความสัมพันธ์อันดี กับผู้ร่วมงานทั้งภายในและภายนอกวิชาชีพ
4. ยอมรับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ และชักนำไปประพฤติปฏิบัติหน้าที่ในทางที่ถูก
5. พึงอำนวยความสะดวกให้ความร่วมมือแก่ผู้ร่วมงานในการปฏิบัติภารกิจอันชอบธรรม
6. ละเว้นการส่งเสริมปกป้องผู้ประพฤติผิด เพื่อผลประโยชน์แห่งตนหรือผู้กระทำการนั้น ๆ

จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อตนเอง

1. ประพฤติตนและประกอบกิจแห่งวิชาชีพ โดยถูกต้องตามกฎหมาย
2. ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรมแห่งวิชาชีพ
3. ประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งในด้านการประกอบกิจแห่งวิชาชีพและส่วนตัว

4. ใฝ่รู้พัฒนาแนวคิดให้กว้าง และยอมรับการเปลี่ยนแปลง
5. ประกอบกิจแห่งวิชาชีพด้วยความเต็มใจ และเต็มกำลังความสามารถ
6. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมีสติ รอบรู้ เชื้อมั่นและมีวิจารณ์ญาณอันรอบคอบ

ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาล

สำนักงาน ก.พ. (2543) ทฤษฎีจรรยาบรรณ หมายถึง ศีลธรรมประจำวิชาชีพ ซึ่งศูนย์ส่งเสริมจริยธรรมสำนักงาน ก.พ. พยายามที่จะรณรงค์ให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ประกอบด้วย 17 ทฤษฎี มีดังนี้

1. ทฤษฎีจรรยาบรรณอรรถประโยชน์หรือผลลัพธ์ เน้นอรรถประโยชน์ คือ ผลของการกระทำ หากการตัดสินใจและการกระทำของเราเป็นผลดี ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ย่อมถือได้ว่า ผู้นั้นเป็นผู้มีจรรยาบรรณ
2. ทฤษฎีจรรยาบรรณเจตนารมณ์ เน้นว่า หากบุคคลมีเจตนารมณ์ที่ดีต่อสังคมย่อมถือได้ว่า ผู้นั้นเป็นผู้มีจรรยาบรรณ
3. ทฤษฎีจรรยาบรรณความยุติธรรม เน้นว่า บุคคลที่ตัดสินใจ หรือมีการกระทำที่อยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค ยุติธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ ย่อมถือได้ว่า ผู้นั้นเป็นผู้มีจรรยาบรรณ
4. ทฤษฎีจรรยาบรรณสิทธิ เน้นว่า บุคคลที่ปกป้องสิทธิและผลประโยชน์ของผู้ที่จะได้รับผลกระทบจากการตัดสินใจ หรือการกระทำของตน ย่อมถือได้ว่า ผู้นั้นเป็นผู้มีจรรยาบรรณ
5. ทฤษฎีจรรยาบรรณสัญญาประชาคม เน้นว่า บุคคลที่ปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ตรงตามพันธกรณีที่ตนมีต่อผู้อื่น ย่อมถือได้ว่า ผู้นั้นเป็นผู้มีจรรยาบรรณ
6. ทฤษฎีจรรยาบรรณเอาใจเขามาใส่ใจเรา เน้นให้เห็นว่า หากไม่ประสงค์ให้ผู้อื่นทำร้ายเรา เราควรจะไม่ทำร้ายผู้อื่นในเบื้องต้น ย่อมถือได้ว่า ผู้นั้นเป็นผู้มีจรรยาบรรณ
7. ทฤษฎีจรรยาบรรณอารมณ์ เน้นจรรยาบรรณเป็นเพียงทรศนะส่วนบุคคลที่มีอารมณ์เป็นตัวกำหนด
8. ทฤษฎีจรรยาบรรณคุณงามความดีทางศีลธรรม เน้น จรรยาบรรณบุคคลนั้น ตั้งอยู่กึ่งกลางระหว่างความดีและความชั่วสุดโต่ง
9. ทฤษฎีจรรยาบรรณสิ่งที่ดีงามของตนเองและผู้อื่น เน้นอะไรเป็นสิ่งที่ดีงามสำหรับปัจเจกบุคคลย่อมเป็นสิ่งที่ดีงามต่อคนอื่น ๆ ด้วย

10. ทฤษฎีจรรยาบรรณผลประโยชน์สาธารณะ เน้นหากบุคคลกระทำสิ่งที่ประโยชน์สูงสุด แต่คนจำนวนมากที่สุด ย่อมถือได้ว่า ผู้นั้นเป็นผู้มีจรรยาบรรณ

11. ทฤษฎีจรรยาบรรณความยุติธรรม ของ จอห์น รอลส์ เน้นความยุติธรรมจะเกิดขึ้นได้ก็เฉพาะในบรรยากาศการเจรจา ต่อรองของคนมีฐานะทางสังคม ไม่แตกต่างกันเท่านั้น

12. ทฤษฎีจรรยาบรรณแห่งความรัก เน้นจงรักเพื่อนของท่านเหมือนกับที่ท่านรักตัวเอง ผู้ที่ทำได้ย่อมถือได้ว่า ผู้นั้นเป็นผู้มีจรรยาบรรณ

13. ทฤษฎีจรรยาบรรณปัจเจกบุคคล เน้นให้เห็นว่าคุณงามความดี ความถูกต้อง ความผิด มีลักษณะสัมพันธ์ (relative) ขึ้นลงตามบุคคลและสถานการณ์ต่าง ๆ

14. ทฤษฎีจรรยาบรรณวัฒนธรรมสัมพันธ์ เน้น ความดี ความงาม ความถูกต้อง ความผิด ขึ้นลงและเปลี่ยนแปลงไปตามวัฒนธรรม

15. ทฤษฎีจรรยาบรรณหลักการสากล เน้นมาตรฐานจรรยาบรรณที่มีลักษณะเป็นสากล ตามคำมั่นสัญญา สนธิสัญญา และกฎบัตรที่ทำไว้เป็นสากล

16. ทฤษฎีจรรยาบรรณที่เน้นคุณงามความดีของปัจเจกบุคคล เน้นหากแต่ละคนทำความดีแล้ว ความดีดังกล่าวก็จะตกไปถึงสังคมส่วนใหญ่ด้วย

17. ทฤษฎีจรรยาบรรณที่เน้นความสำคัญของสังคม เน้น บุคคล ควรจะร่วมแรงร่วมใจและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มากกว่าที่จะแข่งขันกัน

เบญจมาศ สุขศรีเพ็ง อ้างถึงทฤษฎี (Neuman System Model ; 2013) แนวคิดหลักของทฤษฎีระบบของนิวแมนให้ความสำคัญกับระบบบุคคลและระดับการปรับตัวของสุขภาพ ซึ่งได้พัฒนาขึ้นตามช่วงเวลาและภาวะปกติของบุคคล เป้าหมาย หรือความสนใจของพยาบาล คือ การรักษาความสมดุลของระบบของผู้รับบริการ โดยการประเมินผลที่เกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นของสิ่งรบกวนชีวิตในสิ่งแวดล้อม และช่วยผู้รับบริการให้ปรับตัวเข้าสู่ภาวะปกติสุขในระดับสูงสุด ภาวะปกติสุขในระดับสูงสุด หมายถึง ภาวะสุขภาพที่ดีที่สุดที่จะเป็นไปได้ในช่วงเวลาหนึ่งการปฏิบัติการพยาบาล คือ การริเริ่มที่จะคงไว้ ได้รับ และดำรงรักษาสุขภาพที่ดีที่สุดของบุคคล โดยการใช้การป้องกัน 3 ชนิด ในการปฏิบัติเพื่อจะรักษาสมดุลของระบบ ในการรักษาสมดุลของระบบนั้นพยาบาลจะสร้างความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับระหว่างผู้รับบริการ สิ่งแวดล้อม สุขภาพ และการพยาบาลการป้องกันในฐานะการปฏิบัติการพยาบาล (Prevention as intervention) ซึ่งอาจจะเป็นตอนที่เรารับต้นเหตุของความเครียด หรือบุคคลยังมีสุขภาพดีแต่เสี่ยงต่อการเกิดการเจ็บป่วยแบ่งออกเป็น

การป้องกันระยะแรก เป็นการคงไว้ซึ่งภาวะปกติ โดยการป้องกันแนวการป้องกันของบุคคล ด้วยการเสริมสร้าง แนวยึดหยุ่นของการป้องกันตัว เป้าหมายของการป้องกันระยะแรก คือ การส่งเสริมภาวะปกติสุขของบุคคลโดยการป้องกันความเครียด หรือสิ่งรบกวนชีวิต และลดปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ

การป้องกันระยะที่ 2 เป็นการรักษาพยาบาลตามอาการที่ปรากฏ เพื่อตอบโต้สิ่งรบกวนชีวิต เป็นการป้องกันโครงสร้างพื้นฐาน โดยการเสริมสร้างความแข็งแรงของแนวต่อต้าน มีเป้าหมายอยู่ที่การรักษาอาการที่ปรากฏ เพื่อจะคงไว้เพื่อความสะดวกของระบบ และการคงไว้ซึ่งพลังงานของระบบ การป้องกันระยะที่ 2 ไม่สามารถที่จะช่วยให้บุคคลปรับตัวใหม่ / ปรับแต่งขึ้นใหม่ บุคคลจะถึงแก่ชีวิต

การป้องกันระยะที่ 3 เป็นการปฏิบัติเพื่อดำรงภาวะปกติสุขในระดับสูงสุดของบุคคล โดยการสร้างเสริมความแข็งแรงของตัวแปรต่าง ๆ และคงไว้ซึ่งพลังงานของระบบ การป้องกันระยะที่ 3 จะเริ่มเมื่อบุคคลมีการปรับแต่งขึ้นใหม่ (Reconstitution) ภายหลังการรักษาพยาบาล กล่าวคือ เมื่อระบบเริ่มเข้าสู่ภาวะสมดุล การปรับแต่งขึ้นใหม่ในระยะนี้ขึ้นอยู่กับการใช้แหล่งทรัพยากรของบุคคลในการป้องกันมิให้ปฏิกิริยาตอบโต้สิ่งรบกวนชีวิตดำเนินต่อไปได้อีก ทั้งนี้เป็นการปรับตัวต่อสิ่งรบกวนชีวิตโดยการใช้ปัจจัยต่าง ๆ และแหล่งทรัพยากรที่มีอยู่อย่างผสมผสานเพื่อภาวะสมดุลของระบบ หรือการดำรงภาวะปกติสุข ผลของการปรับแต่งขึ้นใหม่ อาจทำให้บุคคลกลับสู่ภาวะสมดุลหรือภาวะปกติสุขได้ในระดับสูงสุดกว่าเดิม เท่าเดิม หรือต่ำกว่าเดิม

อาจารย์มณีนธ์ พันธุ์สวัสดิ์ อ้างถึง ทฤษฎี (King's Theory ; 2561) การพยาบาล เป็นกระบวนการปฏิบัติ การตอบสนอง การมีปฏิสัมพันธ์ และการสื่อสาร ที่พยาบาลช่วยเหลือบุคคลให้ได้รับความต้องการขั้นพื้นฐาน และสามารถเผชิญกับความเจ็บป่วยได้ แนวคิดของการพยาบาลตามทฤษฎีของคิง สรุปได้ ดังนี้

1. มนุษย์เป็นองค์ประกอบของชีว จิต สังคม ซึ่งมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก
2. พฤติกรรมของมนุษย์เป็นสิ่งที่เข้าใจได้ในระบบของบุคคล สัมพันธภาพส่วนบุคคลและสังคม
3. ระบบบุคคล เป็นคุณลักษณะที่เกิดจากการรับรู้สิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการปฏิสัมพันธ์ทั้งภายในบุคคลและสังคม
4. การรับรู้ เป็นกระบวนการ คนจะรับรู้และมีประสบการณ์บนพื้นฐานของการตระหนักรู้ในอดีต ปัจจุบัน และทำนายอนาคต เหตุการณ์ที่ดำเนินไปเป็นกระบวนการที่ย้อนกลับป้อนมา ซึ่งบุคคลควรทำความเข้าใจ
5. สุขภาพ เป็นสภาวะที่ไม่หยุดนิ่ง จะต้องมีการปรับตัวต่อสภาวะเครียดทั้งภายในและภายนอก

6. สุขภาพ พิจารณาได้จาก การทำหน้าที่ของบุคคลทั้งตนเอง ระหว่างบุคคล และสังคม
7. สุขภาพ จะรวมถึงองค์ประกอบภายในและภายนอกทางชีววิทยา องค์ประกอบจิตวิทยา ด้านอารมณ์ และสติปัญญา และองค์ประกอบทางสังคมด้านเศรษฐกิจ ประชากร และศาสนา
8. สุขภาพ เป็นกระบวนการทำงานผสมผสานระหว่างร่างกาย จิตใจของบุคคลในการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก
9. การพยาบาล เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือกลุ่ม ให้ถึงซึ่งการมีสุขภาพดี โดยใช้ การสังเกตความต้องการ พฤติกรรมของบุคคล ทั้งด้านชีวจิตสังคม การมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคล โดยการติดต่อสื่อสารและสร้างสัมพันธภาพ และพัฒนาระบบสังคม โดยเน้นที่สถานะ บทบาท และหน้าที่ในสังคม

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความเชื่อมั่น

แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อมั่น

Anonymous (2555) ศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อมั่น (trust) ของคนไข้ ที่ดูเหมือนจะเป็นประเด็นเล็ก ๆ แต่ที่จริงแล้วความเชื่อมั่นของคนไข้ เป็นหัวใจสำคัญมากในการรักษาพยาบาล การรักษาจะได้รับความร่วมมือดีหรือไม่ การรักษาจะได้ผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด ความเชื่อมั่น ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่ง คนไข้หนึ่งคน จะมีความเชื่อมั่นในแพทย์ที่รักษาตัวเองหรือไม่นั้น เกิดจากภูมิหลังหลายประการ ยกตัวอย่างเช่น วัฒนธรรม, ประเพณี, เชื้อชาติ, ศาสนาที่นับถือ, การแต่งกาย รูปร่างหน้าตา ภาพลักษณ์ ความน่าเชื่อถือของแพทย์, ประสบการณ์การรักษาในอดีต, ประสบการณ์ที่ได้ยินได้ฟังมา

วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย (2560) กล่าวถึง Parasuraman, Zeithamal and Berry (1990) รูปแบบของกรอบแนวคิดของคุณภาพบริการ ที่สามารถสร้างความเชื่อถือไว้วางใจ (reliability) หมายถึง บุคลากรผู้ให้บริการมีความสามารถในการปฏิบัติงาน ทำให้รู้สึกว่าเป็นที่พึ่งได้ และมีความถูกต้อง แม่นยำเสมอ และความมั่นใจในบริการ (assurance) หมายถึง ผู้ให้บริการมีทักษะความรู้ ความสามารถในการบริการ และตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการด้วยความสุภาพ มีกิริยาท่าทาง และมารยาทที่ดีในการบริการสามารถที่จะทำให้ผู้รับบริการเกิดความไว้วางใจ และเกิดความเชื่อมั่นว่าจะได้รับการที่ดีที่สุด

วารสารสมาคมพยาบาล (2560) กล่าวว่าภาพลักษณ์ของพยาบาล สร้างจากเครื่องแบบและ หมวกพยาบาลสีขาวซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์ของวิชาชีพและเป็นสิ่งแรกที่คนในสังคมให้ความรู้สึก ประทับใจและระลึกถึงความเป็นพยาบาลอยู่เสมอ ช่วยเสริมสร้างความน่าเชื่อถือ ไว้วางใจ และความ ศรัทธาแก่ผู้มารับบริการ ซึ่งสะท้อนภาพที่ดี 3 ประการ คือ 1) ความเป็นผู้มีรสนิยมที่ดี (good taste) 2) ความเป็นผู้ที่แต่งตัวดี (good grooming) และ 3) ความเป็นผู้มีสุขภาพดี (good health)

ทฤษฎีเกี่ยวกับความเชื่อมั่น

มะลิวัลย์ แสงสวัสดิ์ (2558) อ้างถึง สเติร์น Stern 1997 ศึกษาข้อมูลของความเชื่อมั่น คือ พื้นฐานของความสัมพันธ์คือการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เข้ารับบริการ ผู้ให้บริการจำเป็นต้องเรียนรู้ ทฤษฎีความสัมพันธ์ใกล้ชิด เอาใจใส่เพื่อครองใจลูกค้า มีทฤษฎีทั้งสิ้น 5 C ได้แก่ การสื่อสาร ความ ดูแลและการให้ การให้ข้อมูลที่ดี การให้ความสะดวกสบายหรือความสอดคล้อง การแก้ไขสถานการณ์ ความขัดแย้ง และการให้ความไว้วางใจ

ลาเซลเลอร์ และฮัสตัน Larzelere & Huston (1980) กล่าวว่า สิ่งสำคัญ 2 ประการนั้นเป็น ลักษณะของความไว้วางใจของผู้บริโภคหรือผู้ให้บริการ มีความสำคัญอย่างสูงต่อสิ่งที่เรียกว่า ความ สม่ำเสมอ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความสามารถ ความมีน้ำใจ และความเมตตา กรุณา

สุทธิปริทัศน์ (2559) อ้างถึง Smith, 1997; Currall & Judge, 1995 ความเชื่อมั่น คือ ความสมัครใจส่วนบุคคลในการยอมรับต่อบุคคล กลุ่มคน หรือองค์กรอื่น ๆ โดยตระหนักถึงความ ถูกต้อง และความสนใจในสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ความเชื่อมั่น (Trust) ยังเป็นผลสะท้อน ให้เกิดความไว้วางใจ ความซื่อสัตย์ของบุคคลที่มีต่อคุณลักษณะ และความสามารถของบุคคลอื่น (Marshall, 2000) องค์ประกอบของความเชื่อมั่น ประกอบไปด้วย 3 ด้าน ดังนี้ 1. องค์ประกอบด้าน ความสามารถ (Competency Trust) 2. องค์ประกอบด้านคำมั่นสัญญา (Contractual Trust) และ 3. องค์ประกอบด้านความเป็นมิตร (Goodwill Trust)

2.3 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จริยา กฤติยารรณ (2559) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมตาม จรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานีกลุ่ม ตัวอย่างจำนวน 414 คน สุ่มเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 1) ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล 2) ทักษะคติต่อวิชาชีพการพยาบาล 3) พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของ

นักศึกษาพยาบาล วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลโดยรวม อยู่ในระดับมาก ทิศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้แก่ อายุ ส่วนทัศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

รจนา ภูไพบูลย์ , นันทพันธ์ ชินล้ำประเสริฐ , ยุวดี เกตสัมพันธ์ , (2547-2558) ศึกษาการวิจัยเอกสารเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายภาพลักษณ์ของพยาบาลไทย และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ของพยาบาลในหนังสือพิมพ์ไทยและสื่อออนไลน์ พบภาพลักษณ์พยาบาลในข่าวหนังสือพิมพ์และข่าวออนไลน์มีทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ข่าวพยาบาลสะท้อนภาพลักษณ์ เป็นเชิงบวก 3 ด้าน และเชิงลบ 5 ด้าน โดยรวมพบว่าภาพลักษณ์เชิงบวกเน้นการบริการที่ดีมีประสิทธิภาพ มีการแสดงออกทางกริยามารยาทที่ดีเป็นที่ประทับใจ เป็นผู้เสียสละ แต่ภาพลักษณ์เชิงลบมักเกี่ยวกับการบริการที่ไม่ประทับใจคุณภาพชีวิตของพยาบาลที่ไม่ดี และไม่ก้าวหน้า พบว่าแนวโน้มข่าวพยาบาลในหนังสือพิมพ์เพิ่มขึ้นทั้งภาพลักษณ์เชิงบวกและเชิงลบ แต่ภาพลักษณ์เชิงลบมีจำนวนมากกว่าเชิงบวก

มะลิวัลย์ แสงสวัสดิ์ (2558) ปัจจัยความเชื่อมั่นและความภักดี ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการห้างสรรพสินค้า กรณีศึกษาห้างสรรพสินค้าชั้นนำในกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาห้างสรรพสินค้าชั้นนำในกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด จากลูกค้าที่มาใช้บริการห้างสรรพสินค้าทั้งหมด 4 แห่ง ประกอบด้วย 1. ความเชื่อมั่น (Confidence) 2. ความภักดี (Brand Loyalty) 3. การตัดสินใจใช้บริการ (Consumer Decision) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทำการทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis: MRA) ผลการวิจัยพบว่าผู้บริโภคที่ใช้บริการห้างสรรพสินค้าที่คัดเลือกให้มาทำแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุ 21-30 ปีสถานภาพโสดมีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท ปัจจัยความเชื่อมั่นด้านคุณภาพการให้บริการ ด้านความไว้วางใจด้านภาพลักษณ์องค์การและปัจจัยความภักดี ด้านพฤติกรรมผู้บริโภค ด้านความพึงพอใจ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการห้างสรรพสินค้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ภัทรพร ทิมแดง , วุฒิ สุขเจริญ (2558) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นและความตั้งใจมารับบริการรักษาพยาบาลในประเทศไทย : กรณีศึกษาสาธารณสุขแห่งสหภาพเมียนมาร์

จำนวน 200 คน มีองค์ประกอบ ได้แก่ ปัจจัยด้านแพทย์ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ปัจจัยด้านตราสินค้า ความเชื่อมั่น ความตั้งใจเข้ารับบริการ สถิติที่ใช้คือ สถิติการวิเคราะห์เชิงยืนยัน และ สถิติการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า 1. องค์ประกอบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นและตั้งใจมารับการรักษายาบาลในประเทศไทย ได้แก่ ปัจจัยด้านแพทย์เฉพาะทางและประสบการณ์ของแพทย์ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยในรูปแบบการรักษา ปัจจัยด้านตราสินค้าคือ ชื่อเสียง คุณภาพการรักษายาบาล และชื่อเสียงของแพทย์ 2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้ชาวเมียนมาร์เกิดความตั้งใจมารับการรักษายาบาลในประเทศไทยสูงสุด ได้แก่ ความเชื่อมั่นในความสามารถด้านการให้บริการทางการแพทย์

มณี อาภานันท์กุล , วรณภา ประไพพานิช , สุภาณี เสนาดีสัย , พิศสมัย อรทัย (2557) ศึกษาจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลของพยาบาลไทยตามการรับรู้ของผู้บริหารทางการพยาบาล เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนด ได้ผู้บริหารทางการพยาบาลที่เต็มใจเข้าร่วมการศึกษานี้จำนวน 28 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ เจาะลึกพร้อมบันทึกเทปและบันทึกภาคสนาม โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา ผลการวิจัย สะท้อนให้เห็นถึงจริยธรรมวิชาชีพที่พยาบาลส่วนใหญ่ปฏิบัติขณะทำงานในบทบาทหน้าที่พยาบาลตาม มุมมองของผู้บริหารทางการพยาบาลมีจำนวน 10 เรื่อง ได้แก่ 1) การพิทักษ์สิทธิผู้ป่วย 2) ความซื่อสัตย์ 3) ความอาทรต่อผู้ป่วย 4) การช่วยเหลือโดยไม่รับสิ่งตอบแทน 5) การมีระเบียบวินัย 6) การเสียสละ 7) การมีพฤติกรรมบริการและมีใจให้บริการที่ดี 8) การดูแลผู้ป่วยอย่างเท่าเทียมและไม่เลือกปฏิบัติ 9) ความรับผิดชอบ และ 10) การรักษาความลับ จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้ให้ครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า พยาบาลไทยยังคงมีการรักษากฎจริยธรรมวิชาชีพในการปฏิบัติงานและมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อ ความเชื่อมั่นของประชาชน จังหวัดราชบุรี โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยคือประชาชน ในจังหวัดราชบุรี จำนวน 839,526 คน (ข้อมูลประชากรจากสำนักงานบริหารทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย)

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชน ในจังหวัดราชบุรี จำนวน 400 คน จากการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) โดยสูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane,1973)

ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณแบบไม่ทราบจำนวนประชากร ใช้สูตรกำหนดขนาดตัวอย่างของสูตร ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane,1973) ดังนี้

$$\frac{N}{1 + (Ne)^2}$$

n	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ
N	แทน	ขนาดของประชากร
e	แทน	ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 0.05

$$\begin{aligned}
 \text{เมื่อแทนค่าจะได้กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้} & \quad \frac{839,526}{1 + 839,526(0.05)^2} \\
 & = 399.81 \\
 \text{ดังนั้นขนาดกลุ่มวิจัยจึงคิดเป็น} & = 400 \quad \text{คน}
 \end{aligned}$$

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบไลเคิร์ต (Likert Scale) สอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อประชาชน จังหวัดราชบุรี โดยมีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณพยาบาล ได้แก่ จรรยาบรรณพยาบาลต่อประชาชน จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อสังคมและประเทศชาติ จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อวิชาชีพ จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบการวิชาชีพอื่น จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อตนเอง ความเชื่อมั่นของประชาชน ได้แก่ ความเชื่อมั่นด้านการให้บริการ ความเชื่อมั่นด้านความไว้วางใจ ความเชื่อมั่นด้านภาพลักษณ์พยาบาล

2. กำหนดโครงสร้างของเครื่องมือและขอบเขตเนื้อหาตามกรอบแนวคิดของการวิจัย

3. นำข้อมูลมาสร้างแบบสอบถามพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อประชาชน จังหวัดราชบุรี

4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วจำนวน 42 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try out) กับประชาชนจังหวัดราชบุรี จำนวน 20 คน เพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.87

ลักษณะแบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล เป็นข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่ตอบได้คำตอบเดียว ประกอบด้วย

1. เพศ	วัดตัวแปรแบบนามบัญญัติ	(Nominal Scale)
2. อายุ	วัดตัวแปรแบบเรียงอันดับ	(Ordinal Scales)
3. สัญชาติ	วัดตัวแปรแบบนามบัญญัติ	(Nominal Scale)
4. ระดับการศึกษา	วัดตัวแปรแบบนามบัญญัติ	(Nominal Scale)

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาล ใช้การประเมินตัวแปรแบบ (Interval Scale) ประกอบด้วย

จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อประชาชนที่ประเทศไทยนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ

1. ประกอบวิชาชีพด้วยความประกอบด้วยความมีสติ ตระหนักในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
2. ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความเสมอภาคตามสิทธิมนุษยชน โดยไม่คำนึงถึง เชื้อชาติ ศาสนา และสถานภาพของบุคคล
3. ละเว้นการปฏิบัติที่มีอคติ และการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตน
4. พึงเก็บรักษาเรื่องส่วนตัวของผู้รับบริการไว้เป็นความลับ เว้นแต่ด้วยความยินยอมของผู้นั้น หรือเมื่อต้องปฏิบัติตามกฎหมาย
5. พึงปฏิบัติหน้าที่โดยใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการวินิจฉัยและการแก้ไขปัญหา สุขภาพอนามัยอย่างเหมาะสมแก่สภาพของบุคคล ครอบครัว และชุมชน
6. พึงป้องกันภัยอันตรายอันจะมีผลต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อสังคมและประเทศชาติ

7. พึงประกอบกิจแห่งวิชาชีพให้สอดคล้องกับนโยบายอันยังประโยชน์แก่สาธารณชน
8. พึงรับผิดชอบร่วมกับประชาชนในการเริ่ม สนับสนุนกิจกรรมที่ก่อให้เกิดสันติสุข และยกระดับคุณภาพชีวิต
9. พึงอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ
10. พึงประกอบวิชาชีพโดยมุ่งส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ศาสนา และสถาบันกษัตริย์

จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อวิชาชีพ

11. พึงตระหนักและถือปฏิบัติในหน้าที่ความรับผิดชอบตามหลักการแห่งวิชาชีพการพยาบาล
12. พัฒนาความรู้และวิธีปฏิบัติให้ได้มาตรฐานแห่งวิชาชีพ
13. พึงศรัทธาสนับสนุนและให้ความร่วมมือในกิจกรรมแห่งวิชาชีพ
14. พึงสร้างและดำรงไว้ซึ่งสิทธิอันชอบธรรม ในการประกอบวิชาชีพการพยาบาล
15. พึงเผยแพร่ชื่อเสียงและคุณค่าแห่งวิชาชีพให้เป็นที่ปรากฏแก่สังคม

จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบการวิชาชีพอื่น

16. ให้เกียรติ เคารพให้สิทธิและหน้าที่ของผู้ร่วมวิชาชีพและผู้อื่น
17. เห็นคุณค่าและยกย่องผู้มีความรู้ ความสามารถในศาสตร์สาขาต่าง ๆ
18. พึงรักษาไว้ซึ่งความสัมพันธ์อันดี กับผู้ร่วมงานทั้งภายในและภายนอกวิชาชีพ
19. ยอมรับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ และชักนำให้ประพฤติปฏิบัติหน้าที่ในทางที่ถูก
20. พึงอำนวยความสะดวกให้ความร่วมมือแก่ผู้ร่วมงานในการปฏิบัติภารกิจอันชอบธรรม
21. ละเว้นการส่งเสริมปกป้องผู้ประพฤติผิด เพื่อผลประโยชน์แห่งตนหรือผู้กระทำการนั้น ๆ

จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อตนเอง

22. ประพฤติตนและประกอบกิจแห่งวิชาชีพ โดยถูกต้องตามกฎหมาย
23. ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรมแห่งวิชาชีพ
24. ประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งในด้านการประกอบกิจแห่งวิชาชีพและส่วนตัว
25. ใฝ่รู้พัฒนาแนวคิดให้กว้าง และยอมรับการเปลี่ยนแปลง
26. ประกอบกิจแห่งวิชาชีพด้วยความเต็มใจ และเต็มกำลังความสามารถ
27. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมีสติ รอบรู้ เชื้อมั่นและมีวิจารณญาณอันรอบคอบ

ส่วนที่ 3 ความเชื่อมั่นของประชาชน ใช้การประเมินตัวแปรแบบ (Interval Scale) ประกอบด้วย

ความเชื่อมั่นด้านการให้บริการ

1. พยาบาลให้การช่วยเหลือเมื่อต้องความช่วยเหลือเสมอ
2. พยาบาลดูแล เอาใจใส่อย่างมีน้ำใจ และให้กำลังใจ
3. มีกิริยา ท่าทาง และการรับผิดชอบในการให้การพยาบาล
4. พยาบาลมีการบอกกล่าว ชี้แจง และขอความร่วมมือก่อนให้การพยาบาล

ความเชื่อมั่นด้านความไว้วางใจ

5. ทักษะ ความรู้ ความสามารถของพยาบาลในการให้การพยาบาล
6. การได้รับข้อมูลการให้การพยาบาลที่ถูกต้อง ครบถ้วน และเข้าใจได้
7. ความปลอดภัยในการเข้ารับการรักษา
8. ความสม่ำเสมอในการให้การพยาบาล และสามารถพึ่งพาได้

ความเชื่อมั่นด้านภาพลักษณ์พยาบาล

9. การเป็นผู้มีรสนิยม การวางตัวที่ดี (good taste)
10. การแต่งกายเหมาะสม (good grooming)
11. การมีสุขภาพอนามัยที่ดี (good health)

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended question) สำหรับให้ผู้ตอบ แบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อการจัดการการคงอยู่ในองค์กรของพยาบาลวิชาชีพ

มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ และกำหนดการให้น้ำหนักคะแนนของคำถามทั้ง 5 ระดับดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง	ข้อความดังกล่าวตรงต่อความคิดเห็นของประชาชนมากที่สุด
ระดับคะแนน 4 หมายถึง	ข้อความดังกล่าวตรงต่อความคิดเห็นของประชาชนมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง	ข้อความดังกล่าวตรงต่อความคิดเห็นของประชาชนปานกลาง
ระดับคะแนน 2 หมายถึง	ข้อความดังกล่าวตรงต่อความคิดเห็นของประชาชนน้อย
ระดับคะแนน 1 หมายถึง	ข้อความดังกล่าวตรงต่อความคิดเห็นของประชาชนน้อยที่สุด

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลและความเชื่อมั่นของประชาชน
2. รวบรวมข้อมูลที่ได้มาจัดทำกรอบแนวคิด
3. นำข้อมูลที่ได้ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรับฟังคำแนะนำ
4. แก้ไขข้อมูลตามที่ได้รับคำแนะนำจากที่ปรึกษา
5. ได้ทำการออกแบบสอบถามโดยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จากประชาชน ในจังหวัดราชบุรี เป็นเวลา 1 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 17 ธันวาคม 2561 – 23 ธันวาคม 2561 เวลา 10.00 – 16.00 โมง
6. เก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามจำนวน 400 ฉบับ เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลในการจัดทำรูปเล่ม

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistic Package for the Social Science)

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สัญชาติ ระดับการศึกษา ใช้ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อจัดหมวดหมู่และให้ทราบถึงลักษณะพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของผู้ป่วย ในจังหวัดราชบุรี ด้วยวิธีทางสถิติโดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นของผู้ป่วย ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของผู้ป่วย ในจังหวัดราชบุรี ด้วยวิธีทางสถิติโดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเพิ่มเติม / ข้อเสนอแนะ ของผู้ตอบ
แบบสอบถาม เป็นคำถามปลายเปิด โดยผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็น หรือ ไม่แสดง
ความคิดเห็นได้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics)

- ค่าสถิติร้อยละ (Percentage)

- ค่าเฉลี่ย (Mean)

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ค่าผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

$$s = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x^2$	แทน	ค่าผลรวมของคะแนนแต่ละตัว ยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	แทน	ค่าผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากค่าเฉลี่ยของกลุ่มในการกำหนดเกณฑ์ เพื่อใช้ในการแปลความหมายที่ได้จากการวัดแบบมาตราช่วง (Rating Scale) พิจารณาเป็นช่วงและใช้ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ยตามสูตรอันตรภาคชั้น (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2545) ดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนกลุ่ม}}$$

$$= \frac{\frac{\text{จำนวนชั้น}}{5 - 1}}{5}$$

$$= 0.8$$

ดังนั้นเกณฑ์วิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน จังหวัดราชบุรี แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ในรูปแบบคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.61	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.62 – 3.42	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.43 – 4.23	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
คะแนนเฉลี่ย	4.24 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด

3. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบสอบถาม

หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค(Cronbach alpha coefficient) (พวงรัตน์,2543)

เมื่อ	a	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	n	แทน	ค่าจำนวนของแบบคำถาม
	$\sum S_t^2$	แทน	ค่าผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
	$\sum S_t^2$	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามทั้งฉบับ

4. สถิติที่ใช้ในการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน

$$\frac{N}{1 + (Ne)^2}$$

n	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ
N	แทน	ขนาดของประชากร

e แทน ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 0.05

5. การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis)

เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระหลายตัวกับตัวแปรตาม 1 ตัว เพื่อศึกษาว่ามีตัวแปรอิสระใดบ้างที่ร่วมกันทำนายหรือพยากรณ์หรืออธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้ เขียนในรูปแบบสมการ (ดร.สุทิน ชนະบุญ, 2560) ดังนี้

สมการในรูปของประชากร
$$Y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k + \epsilon$$

สมการในรูปแบบของตัวอย่าง
$$y = b_0 + b_1 x_1 + b_2 x_2 + \dots + b_k x_k + e$$

สมการทำนายผล (พยากรณ์)
$$\hat{y} = b_0 + b_1 x_1 + b_2 x_2 + \dots + b_k x_k$$

โดย	X_1	คือ ค่าของตัวแปรอิสระ
	Y	คือ ค่าตัวแปรตาม
	K	คือ จำนวนตัวแปรอิสระในสมการถดถอย
	B_0	คือ ค่าคงที่ Constant ของสมการถดถอย
	B_1	คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficient)
	ϵ	คือ ค่าความคลาดเคลื่อน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน ในจังหวัดราชบุรี ผลที่ได้มีดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความถี่ (Frequency) ร้อยละของลักษณะส่วนบุคคล

4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน ในจังหวัดราชบุรี

4.3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน ในจังหวัดราชบุรี

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความถี่ (Frequency) ร้อยละของลักษณะส่วนบุคคล

ตาราง 4.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สัญชาติ ระดับการศึกษา

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	215	53.8
หญิง	185	46.2
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	70	17.5
21 – 40 ปี	226	56.5
41 ปีขึ้นไป	104	26
สัญชาติ		
ไทย	395	98.8
อื่น ๆ	5	1.2

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	321	80.3
ปริญญาตรี	74	18.5
ปริญญาตรีขึ้นไป	5	1.2
รวม	400	100

จากตาราง 4.1.1 จำนวนร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 215 คน (ร้อยละ 53.8) เพศหญิง จำนวน 185 คน (ร้อยละ 46.2) มีอายุ 21 – 40 ปี จำนวน 226 คน (ร้อยละ 56.5) 41 ปีขึ้นไป จำนวน 104 คน (ร้อยละ 26) ต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 70 คน (ร้อยละ 17.5) สัญชาติไทย จำนวน 395 คน (ร้อยละ 98.8) อื่น ๆ จำนวน 5 คน (ร้อยละ 1.2) ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 321 คน (ร้อยละ 80.3) ปริญญาตรี จำนวน 74 คน (ร้อยละ 18.5) ปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 5 คน (ร้อยละ 1.2)

4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความสำคัญของพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน จังหวัดราชบุรี

ตาราง 4.2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อประชาชน

พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาล	ค่าเฉลี่ย Mean	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D	ระดับ ความสำคัญ
- ประกอบวิชาชีพด้วยความซื่อสัตย์ ตระหนักในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็น มนุษย์	3.88	0.86	มาก
พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาล	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ระดับ

	Mean	มาตรฐาน S.D	ความสำคัญ
- ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความเสมอภาค ตามสิทธิมนุษยชน โดยไม่คำนึงถึง เชื้อชาติ ศาสนา และสถานภาพของบุคคล	3.77	0.94	มาก
- ละเว้นการปฏิบัติที่มีอคติ และการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตน	3.69	0.95	มาก
- พึงเก็บรักษาเรื่องส่วนตัวของผู้รับบริการไว้ เป็นความลับ เว้นแต่ด้วยความยินยอมของผู้ นั้นหรือเมื่อต้องปฏิบัติตามกฎหมาย	3.85	0.88	มาก
- พึงปฏิบัติหน้าที่โดยใช้ความรู้ความสามารถ อย่างเต็มที่ในการวินิจฉัยและการแก้ไขปัญหา สุขภาพอนามัยอย่างเหมาะสมแก่สภาพของ บุคคล ครอบครัว และชุมชน	3.82	0.92	มาก
- พึงป้องกันภัยอันตรายอันจะมีผลต่อสุขภาพ อนามัยของประชาชน	3.76	0.91	มาก
ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อ ประชาชน	3.79	0.77	มาก

จากตาราง 4.2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความสำคัญ ของพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อประชาชน อยู่ในภาพรวมที่ระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.79 เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ ประกอบวิชาชีพด้วยประกอบด้วยความมีสติ ตระหนักในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ค่าเฉลี่ย 3.88 ตามลำดับ พึงเก็บรักษาเรื่องส่วนตัวของผู้รับบริการไว้เป็นความลับ เว้นแต่ด้วยความยินยอมของผู้นั้นหรือเมื่อต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ค่าเฉลี่ย 3.85 พึงปฏิบัติหน้าที่โดยใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการวินิจฉัยและการแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยอย่างเหมาะสมแก่สภาพของบุคคล ครอบครัว และ ชุมชนค่าเฉลี่ย 3.82 การปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความเสมอภาคตามสิทธิมนุษยชน โดยไม่คำนึงถึง เชื้อชาติ ศาสนา และสถานภาพของบุคคล ค่าเฉลี่ย 3.77 พึงป้องกันภัยอันตรายอันจะมีผลต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ค่าเฉลี่ย 3.76 ตามลำดับ

ตาราง 4.2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความสำคัญของพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อสังคมและประเทศชาติ

พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาล	ค่าเฉลี่ย Mean	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D	ระดับ ความสำคัญ
- พึงประกอบกิจแห่งวิชาชีพให้ สอดคล้องกับนโยบายอันยังประโยชน์แก่ สาธารณชน	3.71	0.84	มาก
- พึงรับผิดชอบร่วมกับประชาชนในการ เริ่ม สนับสนุนกิจกรรมที่ก่อให้เกิดสันติ สุข และยกระดับคุณภาพชีวิต	3.78	0.86	มาก
- พึงอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประจำชาติ	3.68	0.88	มาก
- พึงประกอบวิชาชีพโดยมุ่งส่งเสริม ความมั่นคงของชาติ ศาสนา และสถาบัน กษัตริย์	3.73	0.87	มาก
ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาล ต่อสังคมและประเทศชาติ	3.72	0.84	มาก

จากตาราง 4.2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความสำคัญ ของพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อสังคมและประเทศชาติอยู่ในภาพรวมที่ระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยที่ 3.72 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมากเรียงลำดับได้ดังนี้ พึงรับผิดชอบร่วมกับประชาชนในการเริ่ม สนับสนุนกิจกรรมที่ก่อให้เกิดสันติสุข และยกระดับคุณภาพชีวิต ค่าเฉลี่ย 3.78 พึงประกอบวิชาชีพโดยมุ่งส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ศาสนา และสถาบันกษัตริย์ ค่าเฉลี่ย 3.73 พึงประกอบกิจแห่งวิชาชีพให้สอดคล้องกับนโยบายอันยังประโยชน์แก่สาธารณชน ค่าเฉลี่ย 3.71 อนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ ค่าเฉลี่ย 3.68 ตามลำดับ

ตาราง 4.2.3 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความสำคัญของพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อวิชาชีพ

พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาล	ค่าเฉลี่ย Mean	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D	ระดับ ความสำคัญ
- พึงตระหนักและถือปฏิบัติในหน้าที่ความรับผิดชอบตามหลักการแห่งวิชาชีพการพยาบาล	3.87	0.86	มาก
- พัฒนาความรู้และวิธีปฏิบัติให้ได้มาตรฐานแห่งวิชาชีพ	3.82	0.89	มาก
- พึงศรัทธาสนับสนุนและให้ความร่วมมือในกิจกรรมแห่งวิชาชีพ	3.78	0.89	มาก
- พึงสร้างและธำรงไว้ซึ่งสิทธิอันชอบธรรม ในการประกอบวิชาชีพการพยาบาล	3.81	0.90	มาก
- พึงเผยแพร่ชื่อเสียงและคุณค่าแห่งวิชาชีพให้เป็นที่ยอมรับและยกย่อง	3.73	0.91	มาก
ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อวิชาชีพ	3.80	0.79	มาก

จากตาราง 4.2.3 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความสำคัญของพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อวิชาชีพอยู่ในภาพรวมที่ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.80 และเมื่อตรวจสอบเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ พึงตระหนักและถือปฏิบัติในหน้าที่ความรับผิดชอบตามหลักการแห่งวิชาชีพการพยาบาล ค่าเฉลี่ย 3.87 พัฒนาความรู้และวิธีปฏิบัติให้ได้มาตรฐานแห่งวิชาชีพ ค่าเฉลี่ย 3.82 พึงสร้างและธำรงไว้ซึ่งสิทธิอันชอบธรรม ในการประกอบวิชาชีพการพยาบาล ค่าเฉลี่ย 3.81 พึงศรัทธาสนับสนุนและให้ความร่วมมือในกิจกรรมแห่งวิชาชีพ ค่าเฉลี่ย 3.78 พึงเผยแพร่ชื่อเสียงและคุณค่าแห่งวิชาชีพให้เป็นที่ยอมรับและยกย่อง ค่าเฉลี่ย 3.73 ตามลำดับ

ตาราง 4.2.4 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความสำคัญของพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบการวิชาชีพอื่น

พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาล	ค่าเฉลี่ย Mean	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D	ระดับ ความสำคัญ
- ให้เกียรติ เคารพให้สิทธิและหน้าที่ของผู้ร่วมวิชาชีพและผู้อื่น	3.88	0.89	มาก
- เห็นคุณค่าและยกย่องผู้มีความรู้ความสามารถในศาสตร์สาขาต่าง ๆ	3.88	0.89	มาก
- พึงรักษาไว้ซึ่งความสัมพันธ์อันดี กับผู้ร่วมงานทั้งภายในและภายนอกวิชาชีพ	3.87	0.92	มาก
- ยอมรับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ และชักนำให้ประพฤติปฏิบัติหน้าที่ในทางที่ถูกที่ควร	4.00	2.69	มาก
- พึงอำนวยความสะดวกให้ความร่วมมือแก่ผู้ร่วมงานในการปฏิบัติภารกิจอันชอบธรรม	3.75	0.86	มาก
- ละเว้นการส่งเสริมปกป้องผู้ประพฤติผิดเพื่อผลประโยชน์แห่งตนหรือผู้กระทำการนั้น ๆ	3.78	0.98	มาก
ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบการวิชาชีพอื่น	3.86	0.91	มาก

จากตาราง 4.2.4 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความสำคัญ ของพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบการวิชาชีพอื่นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.86 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ ยอมรับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ และชักนำให้ประพฤติปฏิบัติหน้าที่ในทางที่ถูกที่ควร ค่าเฉลี่ย 4.00 ให้เกียรติ เคารพให้สิทธิและหน้าที่ของผู้ร่วมวิชาชีพและผู้อื่น ค่าเฉลี่ย 3.88 เห็นคุณค่าและยกย่องผู้มีความรู้ ความสามารถในศาสตร์สาขาต่าง ๆ ค่าเฉลี่ย 3.88 พึง

รักษาไว้ซึ่งความสัมพันธ์อันดี กับผู้ร่วมงานทั้งภายในและภายนอกวิชาชีพ ค่าเฉลี่ย 3.87 ละเว้นการส่งเสริมหรือปกป้องผู้ประพฤติดี เพื่อผลประโยชน์แห่งตนหรือผู้กระทำการนั้น ๆ ค่าเฉลี่ย 3.78 พึงอำนวยความสะดวกให้ความร่วมมือแก่ผู้ร่วมงานในการปฏิบัติภารกิจอันชอบธรรม ค่าเฉลี่ย 3.75 ตามลำดับ

ตาราง 4.2.5 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความสำคัญของพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อตนเอง

พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาล	ค่าเฉลี่ย Mean	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D	ระดับ ความสำคัญ
- ประพฤติตนและประกอบกิจแห่งวิชาชีพ โดยถูกต้องตามกฎหมาย	3.86	0.92	มาก
- ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรมแห่งวิชาชีพ	3.85	0.93	มาก
- ประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี ทั้ง ในด้านการประกอบกิจแห่งวิชาชีพและ ส่วนตัว	3.92	1.78	มาก
- ใฝ่รู้พัฒนาแนวคิดให้กว้าง และยอมรับการ เปลี่ยนแปลง	3.80	0.93	มาก
- ประกอบกิจแห่งวิชาชีพด้วยความเต็มใจ และเต็มกำลังความสามารถ	3.81	0.97	มาก
- ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมีสติ รอบรู้ เชื่อมั่น และมีวิจารณ์ญาณอันรอบคอบ	3.79	0.96	มาก
ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อตนเอง	3.84	0.88	มาก

จากตาราง 4.2.5 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความสำคัญของพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อตนเองอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 3.84 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ ประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งในด้านการประกอบกิจแห่งวิชาชีพและส่วนตัว ค่าเฉลี่ย 3.92 ประพฤติตนและประกอบกิจแห่งวิชาชีพ โดยถูกต้องตามกฎหมาย ค่าเฉลี่ย 3.86 ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรมแห่งวิชาชีพ ค่าเฉลี่ย 3.85 ประกอบกิจแห่งวิชาชีพด้วยความเต็มใจ และเต็มกำลังความสามารถ ค่าเฉลี่ย 3.81 ใฝ่รู้พัฒนาแนวคิดให้กว้าง และยอมรับการเปลี่ยนแปลง ค่าเฉลี่ย 3.80 ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมีสติ รอบรู้ เชื่อมั่นและมีวิจาร์ณญาณอันรอบคอบ ค่าเฉลี่ย 3.79 ตามลำดับ

ตาราง 4.2.6 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความสำคัญของความเชื่อมั่นด้านการให้บริการ

ความเชื่อมั่น	ค่าเฉลี่ย Mean	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D	ระดับ ความสำคัญ
- พยาบาลให้การช่วยเหลือเมื่อต้องความ ช่วยเหลือ	3.67	0.93	มาก
- พยาบาลดูแล เอาใจใส่อย่างมีน้ำใจ และให้ กำลังใจ	3.66	0.97	มาก
- มีกิริยา ท่าทาง และการรับผิดชอบในการให้ การพยาบาล	3.48	1.03	มาก
- พยาบาลมีการบอกกล่าว ชี้แจง และขอ ความร่วมมือก่อนให้การพยาบาล	3.59	0.94	มาก
ความเชื่อมั่นด้านการให้บริการ	3.60	0.87	มาก

จากตาราง 4.2.6 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความสำคัญ ของความเชื่อมั่นด้านการให้บริการพบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.60 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ พยาบาลให้การช่วยเหลือเมื่อต้องความช่วยเหลือเสมอ ค่าเฉลี่ย 3.67 พยาบาลดูแล เอาใจใส่อย่างมีน้ำใจ และให้กำลังใจ ค่าเฉลี่ย 3.66 พยาบาลมีการบอกกล่าว ชี้แจง และขอความร่วมมือก่อนให้การพยาบาล ค่าเฉลี่ย 3.59 มีกิริยา ท่าทาง และการรับผิดชอบในการให้การพยาบาล ค่าเฉลี่ย 3.48 ตามลำดับ

ตาราง 4.2.7 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความสำคัญของความเชื่อมั่นด้านความไว้วางใจ

ความเชื่อมั่น	ค่าเฉลี่ย Mean	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D	ระดับ ความสำคัญ
- ทักษะ ความรู้ ความสามารถของพยาบาลใน การให้การพยาบาล	3.70	0.88	มาก
- การได้รับข้อมูลการให้การพยาบาลที่ถูกต้อง ครบถ้วน และเข้าใจได้	3.69	0.88	มาก
- ความปลอดภัยในการเข้ารับการรักษา	3.74	0.89	มาก
- ความสม่ำเสมอในการให้การพยาบาล และ สามารถพึ่งพาได้	3.67	0.90	มาก
ความเชื่อมั่นด้านความไว้วางใจ	3.70	0.80	มาก

จากตาราง 4.2.7 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความสำคัญ ของความเชื่อมั่นด้านความไว้วางใจพบว่าอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.70 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ ความปลอดภัยในการเข้ารับการรักษา ค่าเฉลี่ย 3.74 ทักษะ ความรู้ ความสามารถของพยาบาลในการให้การพยาบาล ค่าเฉลี่ย 3.70 การได้รับข้อมูลการให้การพยาบาลที่ถูกต้อง ครบถ้วน และเข้าใจได้ ค่าเฉลี่ย 3.69 ความสม่ำเสมอในการให้การพยาบาล และสามารถพึ่งพาได้ ค่าเฉลี่ย 3.67 ตามลำดับ

ตาราง 4.2.8 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความสำคัญของความเชื่อมั่นด้านภาพลักษณ์พยาบาล

ความเชื่อมั่น	ค่าเฉลี่ย Mean	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D	ระดับความ คิดเห็น
---------------	-------------------	------------------------------	----------------------

- การเป็นผู้มีรสนิยม การวางตัวที่ดี (good taste)	3.69	0.91	มาก
- การแต่งกายเหมาะสม (good grooming)	3.87	0.88	มาก
- การมีสุขภาพอนามัยที่ดี (good health)	3.83	0.95	มาก
ความเชื่อมั่นด้านภาพลักษณ์พยาบาล	3.80	0.83	มาก

จากตาราง 4.2.8 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความสำคัญ ของความเชื่อมั่นด้านภาพลักษณ์พยาบาลพบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.80 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ การมีสุขภาพอนามัยที่ดี (good health) ค่าเฉลี่ย 3.83 การแต่งกายเหมาะสม (good grooming) ค่าเฉลี่ย 3.87 การเป็นผู้มีรสนิยม การวางตัวที่ดี (good taste) ค่าเฉลี่ย 3.69 ตามลำดับ

4.3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน จังหวัดราชบุรี

ตาราง 4.3.1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน

พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาล (Independent)	beta	t	S.E.	Sig.
- ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อประชาชน	.143	2.359	.060	.019*
- ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อสังคมและประเทศชาติ	.163	3.054	.059	.002*
- ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อวิชาชีพ	.104	1.543	.065	.124
พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาล (Independent)	beta	t	S.E.	Sig.

- ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อผู้ร่วมวิชาชีพ				
และผู้ประกอบการวิชาชีพอื่น	.047	.856	.046	.393
- ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อตนเอง	.415	7.601	.048	.000*

Constant = 0.564 Adjusted R Square = 0.614 $R^2 = 0.619$ F = 127.811

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05*

จากตาราง 4.3.1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน ในจังหวัดราชบุรี พบว่าพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลทั้งหมดร่วมกันทำนายดัชนีมวลกายของอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชนได้ร้อยละ 6.19 ($R^2=0.619$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05* (p value < 0.05) และจากสถิติพบว่าพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อประชาชน ในจังหวัดราชบุรี มี 3 ด้าน คือ 1. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อตนเอง (0.000*) 2. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลต่อสังคมและประเทศชาติ (0.002*) 3. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อประชาชน (0.019*) ตามลำดับ ส่วนด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อวิชาชีพ (.124) ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบการวิชาชีพอื่น (.393) ไม่มีอิทธิพลต่อประชาชน ในจังหวัดราชบุรี

เขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่น

$$= 0.143 (Z_{(1)}) + 0.163 (Z_{(2)}) + 0.415 (Z_{(3)})$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการค้นคว้าข้อมูลพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน ในจังหวัดราชบุรี โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชน จังหวัดราชบุรี จำนวน 400 คน มีค่าความเชื่อมั่นอัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) เท่ากับ 0.87 และนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลทางสถิติ เพื่อหาค่าผลการวิเคราะห์ ข้อมูลความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 มีดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัยตามสมมติฐานการวิจัย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัยตามสมมติฐานการวิจัย

5.1.1 สมมติฐานการวิจัย

- พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลมีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน ใน จังหวัดราชบุรี

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์สถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) พบว่า พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลทั้งหมดร่วมกันทำนายดัชนีมวลกายของ อิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชนได้ร้อยละ 6.14 ($R^2 = .614$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05* (p value < 0.005) จากสถิติแสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อ ประชาชน ในจังหวัดราชบุรี มี 3 ด้าน คือ 1. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อตนเอง (.000*) 2. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลต่อสังคมและประเทศชาติ (.002*) 3. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ การพยาบาลต่อประชาชน (.019*) ตามลำดับ ส่วนด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อวิชาชีพ (.

124) และ ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบการวิชาชีพอื่น (.393) ไม่มีอิทธิพลต่อประชาชน ในจังหวัดราชบุรี

5.1.2 สรุปข้อมูลความถี่ (Frequency) ร้อยละของลักษณะส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย 215 คน ร้อยละ 53.8 เป็นเพศหญิง 185 คน ร้อยละ 46.2 มีอายุ 21 – 40 ปี 226 คน ร้อยละ 56.5 อายุ 41 ปีขึ้นไป 104 คน ร้อยละ 26 อายุต่ำกว่า 20 ปี 70 คน ร้อยละ 17.5 สัญชาติไทย 395 คน ร้อยละ 98.8 อื่น ๆ 5 คน ร้อยละ 1.2 ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี 321 คน ร้อยละ 80.3 ปริญญาตรี 74 คน ร้อยละ 18.5 ปริญญาตรีขึ้นไป 5 คน ร้อยละ 1.2

5.1.3 สรุปข้อมูลค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน จังหวัดราชบุรี

พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อประชาชน อยู่ในภาพรวมที่ระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.79 เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ ประกอบวิชาชีพด้วยความมีสติ ตระหนักในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ค่าเฉลี่ย 3.88 ตามลำดับ พึงเก็บรักษาเรื่องส่วนตัวของผู้รับบริการไว้เป็นความลับ เว้นแต่ด้วยความยินยอมของผู้นั้นหรือเมื่อต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ค่าเฉลี่ย 3.85 พึงปฏิบัติหน้าที่โดยใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการวินิจฉัยและการแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยอย่างเหมาะสมแก่สภาพของบุคคล ครอบครัว และชุมชน ค่าเฉลี่ย 3.82 ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความเสมอภาคตามสิทธิมนุษยชน โดยไม่คำนึงถึง เชื้อชาติ ศาสนา และสถานภาพของบุคคล ค่าเฉลี่ย 3.77 พึงป้องกันภัยอันตรายอันจะมีผลต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ค่าเฉลี่ย 3.76 ตามลำดับ

พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อสังคมและประเทศชาติอยู่ในภาพรวมที่ระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยที่ 3.72 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ พึงรับผิดชอบร่วมกับประชาชนในการเริ่ม สนับสนุนกิจกรรมที่ก่อให้เกิดสันติสุข และยกระดับคุณภาพชีวิต ค่าเฉลี่ย 3.78 พึงประกอบวิชาชีพโดยมุ่งส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ศาสนา และสถาบันกษัตริย์ ค่าเฉลี่ย 3.73 พึงประกอบกิจแห่งวิชาชีพให้สอดคล้องกับนโยบายอันยังประโยชน์แก่

สาธารณชน ค่าเฉลี่ย 3.71 อนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ ค่าเฉลี่ย 3.68 ตามลำดับ

พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อวิชาชีพอยู่ในภาพรวมที่ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.80 และเมื่อตรวจสอบเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ พึงตระหนักและถือปฏิบัติในหน้าที่ความรับผิดชอบตามหลักการแห่งวิชาชีพการพยาบาล ค่าเฉลี่ย 3.87 พัฒนาความรู้และวิธีปฏิบัติให้ได้มาตรฐานแห่งวิชาชีพ ค่าเฉลี่ย 3.82 พึงสร้างและดำรงไว้ซึ่งสิทธิอันชอบธรรม ในการประกอบวิชาชีพการพยาบาล ค่าเฉลี่ย 3.81 พึงศรัทธาสนับสนุนและให้ความร่วมมือ ในกิจกรรมแห่งวิชาชีพ ค่าเฉลี่ย 3.78 พึงเผยแพร่ชื่อเสียงและคุณค่าแห่งวิชาชีพให้เป็นที่ปรากฏแก่สังคม ค่าเฉลี่ย 3.73 ตามลำดับ

พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบการวิชาชีพอื่น อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.86 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ ยอมรับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ และชักนำให้ประพฤติปฏิบัติหน้าที่ในทางที่ถูกที่ควร ค่าเฉลี่ย 4.00 ให้เกียรติ เคารพให้สิทธิและหน้าที่ของผู้ร่วมวิชาชีพและผู้อื่น ค่าเฉลี่ย 3.88 เห็นคุณค่า และยกย่องผู้มีความรู้ ความสามารถในศาสตร์สาขาต่าง ๆ ค่าเฉลี่ย 3.88 พึงรักษาไว้ซึ่งความสัมพันธ์อันดี กับผู้ร่วมงานทั้งภายในและภายนอกวิชาชีพ ค่าเฉลี่ย 3.87 ละเว้นการส่งเสริมหรือปกป้องผู้ประพฤติดี เพื่อผลประโยชน์แห่งตนหรือผู้กระทำการนั้น ๆ ค่าเฉลี่ย 3.78 พึงอำนวยความสะดวกให้ ความร่วมมือแก่ผู้ร่วมงานในการปฏิบัติภารกิจอันชอบธรรม ค่าเฉลี่ย 3.75 ตามลำดับ

พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อตนเองอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.84 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ ประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งในด้านการประกอบกิจแห่งวิชาชีพและส่วนตัว ค่าเฉลี่ย 3.92 ประพฤติตนและประกอบกิจแห่งวิชาชีพ โดยถูกต้องตามกฎหมาย ค่าเฉลี่ย 3.86 ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรมแห่งวิชาชีพ ค่าเฉลี่ย 3.85 ประกอบกิจแห่งวิชาชีพด้วยความเต็มใจ และเต็มกำลังความสามารถ ค่าเฉลี่ย 3.81 ใฝ่รู้พัฒนาแนวคิดให้กว้าง และยอมรับการเปลี่ยนแปลง ค่าเฉลี่ย 3.80 ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมีสติ รอบรู้ เชื้อมั่นและมีวิจารณ์ญาณอันรอบคอบ ค่าเฉลี่ย 3.79 ตามลำดับ

ด้านการให้บริการพบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.60 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ พยาบาลให้การช่วยเหลือเมื่อต้องความช่วยเหลือเสมอ ค่าเฉลี่ย 3.67 พยาบาลดูแล เอาใจใส่อย่างมีน้ำใจ และให้กำลังใจ ค่าเฉลี่ย 3.66 พยาบาลมีการบอกกล่าว ชี้แจง และขอความร่วมมือก่อนให้การพยาบาล ค่าเฉลี่ย 3.59 มีกิริยา ท่าทาง และการรับผิดชอบต่อในการให้การพยาบาล ค่าเฉลี่ย 3.48 ตามลำดับ

ความเชื่อมั่นด้านภาพลักษณ์พยาบาลพบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.80 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ การมีสุขภาพอนามัยที่ดี (good health) ค่าเฉลี่ย 3.83 การแต่งกายเหมาะสม (good grooming) ค่าเฉลี่ย 3.87 การเป็นผู้มีรสนิยมการวางตัวที่ดี (good taste) ค่าเฉลี่ย 3.69 ตามลำดับความเชื่อมั่นด้านภาพลักษณ์พยาบาลพบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.80 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ การมีสุขภาพอนามัยที่ดี (good health) ค่าเฉลี่ย 3.83 การแต่งกายเหมาะสม (good grooming) ค่าเฉลี่ย 3.87 การเป็นผู้มีรสนิยมการวางตัวที่ดี (good taste) ค่าเฉลี่ย 3.69 ตามลำดับด้านความไว้วางใจพบว่าอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.70 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ ความปลอดภัยในการเข้ารับการรักษา ค่าเฉลี่ย 3.74 ทักษะความรู้ ความสามารถของพยาบาลในการให้การพยาบาล ค่าเฉลี่ย 3.70 การได้รับข้อมูลการให้การพยาบาลที่ถูกต้อง ครบถ้วน และเข้าใจได้ ค่าเฉลี่ย 3.69 ความสม่ำเสมอในการให้การพยาบาล และสามารถพึงพาได้ ค่าเฉลี่ย 3.67 ตามลำดับ

ความเชื่อมั่นด้านภาพลักษณ์พยาบาลพบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.80 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ การมีสุขภาพอนามัยที่ดี (good health) ค่าเฉลี่ย 3.83 การแต่งกายเหมาะสม (good grooming) ค่าเฉลี่ย 3.87 การเป็นผู้มีรสนิยมการวางตัวที่ดี (good taste) ค่าเฉลี่ย 3.69 ตามลำดับ

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยและสรุปผลสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

- พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาล ในด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อสังคมและประเทศชาติ, ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อวิชาชีพ, ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อตนเอง, ความเชื่อมั่นด้านการให้บริการ, ความเชื่อมั่นด้านความไว้วางใจ, ความเชื่อมั่นด้านภาพลักษณ์พยาบาล ซึ่งตัวแปรทั้งหมด) อยู่ในระดับความสำคัญที่ระดับมากทั้งหมด ซึ่งชี้ให้เห็นว่าประชาชนในจังหวัดราชบุรี ให้ความสำคัญกับพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาล และมีความเชื่อมั่นในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ อ.ดร.จันทร์ทิรา เจริญ (2561) ที่ได้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่ปฏิบัติต่อมนุษย์โดยตรง และต่อธรรมชาติของบุคคลที่มีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ตามขอบเขตหน้าที่รับผิดชอบของพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้

- จากผลการศึกษา ที่ได้จากการวิเคราะห์สถิติการถดถอยพหุคูณทาง (Multiple Regression) ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่น

ของประชาชน ในจังหวัดราชบุรี พบว่าพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อตนเอง มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน ในจังหวัดราชบุรีมากที่สุด ซึ่งให้เห็นว่า ประชาชนให้ความสำคัญกับ พฤติกรรมจรรยาบรรณพยาบาลต่อตนเอง ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การประพฤติตนและประกอบกิจแห่งวิชาชีพโดยถูกต้องตามกฎหมาย , การยึดมั่นในคุณธรรมจริยธรรมแห่งวิชาชีพ , การประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี ในด้านการประกอบกิจแห่งวิชาชีพและส่วนตัว , การใฝ่รู้พัฒนาแนวคิดให้กว้าง ยอมรับการเปลี่ยนแปลง และ ประกอบกิจแห่งวิชาชีพด้วยความเต็มใจ เต็มกำลังความสามารถเป็นลำดับแรก ลำดับรองลงมาคือ พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อสังคมและประเทศชาติ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การประกอบกิจแห่งวิชาชีพให้สอดคล้องกับนโยบายอันยังประโยชน์แก่สาธารณชน , รับผิดชอบร่วมกับประชาชนในการเริ่ม สนับสนุนกิจกรรมที่ก่อให้เกิดสันติสุข และยกระดับคุณภาพชีวิต , อนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ , พึงประกอบวิชาชีพโดยมุ่งส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ศาสนา และสถาบันกษัตริย์ และลำดับสุดท้าย ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อประชาชน ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การประกอบวิชาชีพด้วยประกอบด้วยความมีสติ ตระหนักในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ , ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความเสมอภาคตามสิทธิมนุษยชนโดยไม่คำนึงถึง เชื้อชาติ ศาสนา และสถานภาพของบุคคล , ละเว้นการปฏิบัติที่มีอคติ และการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตน , เก็บรักษาเรื่องส่วนตัวของผู้รับบริการไว้เป็นความลับ เว้นแต่ด้วยความยินยอมของผู้นั้นหรือเมื่อต้องปฏิบัติตามกฎหมาย , ปฏิบัติหน้าที่โดยใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการวินิจฉัยและการแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยอย่างเหมาะสมแก่สภาพของบุคคล ครอบครัว และชุมชน , และ ป้องกันอันตรายอันจะมีผลต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับ รุจา ภูไพบูลย์ , นันทพันธ์ ชินล้ำประเสริฐ , ยุวดี เกตสัมพันธ์ , (2547-2558) ที่พบว่า ภาพลักษณ์เชิงบวกเน้นการบริการที่ดีมีประสิทธิภาพ มีการแสดงออกทางกริยามารยาทที่ดีเป็นที่ประทับใจ เป็นผู้เสียสละ เป็นส่วนสะท้อนไปสู่การไว้วางใจ และเชื่อมั่นของประชาชน และสอดคล้องกับ มะลิวัลย์ แสงสวัสดิ์ (2558) ที่อภิปรายไว้ว่า ความเชื่อมั่นด้านคุณภาพ ด้านความไว้วางใจ ด้านภาพลักษณ์ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจของผู้เข้ารับบริการ แต่ไม่สอดคล้องกับ จริยา กฤตยารวรรณ (2016) ในเรื่องของทัศนคติที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมพยาบาล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

ควรจะต้องมีการควบคุมและพัฒนา ในเรื่องของพฤติกรรมกรปฏิบัติหน้าที่ ของผู้ประกอบวิชาชีพพยาบาลอย่างเคร่งครัดและประเมินผลอยู่เป็นประจำ แต่ในขณะเดียวกัน ประชาชนหรือผู้เข้า

รับบริการ ก็จำเป็นที่จะต้องมีขอบเขต หรือควบคุมพฤติกรรมของตนเองในการเข้าขอรับการรักษา ด้วยเช่นกัน เพราะในทุก ๆ วัน ผู้ประกอบวิชาชีพพยาบาลต้องเผชิญกับผู้คนหลายรูปแบบ ต้องรองรับ นิสัย อารมณ์ และอีกหลาย ๆ ปัญหา จากผู้ป่วย หรือประชาชนที่เข้ามาได้รับการรักษา หรือ บริการ ที่ต่างกันไป แต่อย่างไรก็ตาม การควบคุมประชาชน หรือ ผู้เข้ารับบริการที่มีจำนวนมากนั้น อาจเป็นเรื่อง ยาก ดังนั้นการใช้หลักจรรยาบรรณเป็นมาตรฐาน รวมถึงการควบคุมอารมณ์ และมีสติให้มากที่สุด จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ประกอบวิชาชีพพยาบาลพึงกระทำ

5.3.2 ด้านการวิจัยในครั้งต่อไป

ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติงานของพยาบาล เช่น พฤติกรรมของผู้เข้ารับการรักษา , ปัญหาที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของพยาบาล เป็นต้น

บรรณานุกรม

- จารุณี ดาวังปา และมณีนรัตน์ ภาณุป. (2560). คุณภาพบริการตามความคาดหวังและการรับรู้ของผู้ป่วยประกันสังคม โรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์น*, 11(2), 215-226.
- จริยา กฤติยารณ. (2559). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมตามจรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี. ใน *การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ราชธานีวิชาการ ครั้งที่ 1 “สร้างเสริมสหวิทยาการ ผสมผสานวัฒนธรรมไทย ก้าวอย่างมั่นใจเข้าสู่ AC”* (หน้า 1661-1674). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชธานี.
- จันทร์ทิรา เจียรณย์. (2561.). *กระบวนการพยาบาล*. นครราชสีมา: สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี .
- มะลิวัลย์ แสงสวัสดิ์. (2558). *ปัจจัยความเชื่อมั่นและความภักดีที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการห้างสรรพสินค้ากรณีศึกษาห้างสรรพสินค้าชั้นนำในกรุงเทพมหานคร*. (การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- รัตยา รักดี. (2556). *พฤติกรรมของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของผู้ป่วยในโรงพยาบาลเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร*. (งานนิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รุจา ภูไพบูลย์, นันทพันธ์ ชินล้ำประเสริฐ และยุวดี เกดสัมพันธ์. (2560). ภาพลักษณ์พยาบาลไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ ระหว่าง พ.ศ. 2547-2558. *วารสารสภาการพยาบาล*, 32(1), 5-17.
- สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. กองการพยาบาล. (2561). *จรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาล*. เข้าถึงได้จาก http://www.nursing.go.th/?page_id=1058
- อภิวันท์ แก้ววรรณรัตน์. (2547). *จริยธรรม : คุณภาพการพยาบาล*. เชียงใหม่: เชียงใหม่การพิมพ์.
- Arslan S., & Din, L. (2016). Nursing students' perceptions of Faculty member's ethical/unethical attitude. Retrieved from <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed>, access on 16/06/2016.
- Thailand Nursing and Midwifery Council. (1997). *Law and regulation in nursing and midwifery 1985 (revised 1997)*. Retrieved from www.tnc.or.th/parliament-1-list.html

แบบสอบถามพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาลที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน

โดยนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยสยาม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นของประชาชน จังหวัดราชบุรี

แบบสอบถามมีทั้งหมด 4 ส่วน ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามระดับพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาล

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามระดับความเชื่อมั่นของประชาชน

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับข้อคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียง 1 ข้อ

1) เพศ	☐ 1) ชาย	☐ 2) หญิง	
2) อายุ	☐ 1) ต่ำกว่า 20 ปี	☐ 2) 21-40 ปี	☐ 3) 41 ปีขึ้นไป
3) สัญชาติ	☐ 1) ไทย	☐ 2) อื่น ๆ	
4) ระดับการศึกษา	☐ 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี	☐ 2) ปริญญาตรี	☐ 3) ปริญญาตรีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามระดับพฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาล

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับข้อคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียง 1 ข้อ

ระดับ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = ปรับปรุงแก้ไข

พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาล	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อประชาชน					
5. ประกอบวิชาชีพด้วยความประกอบด้วยความมีสติ ตระหนักในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์					
6. ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความเสมอภาคตามสิทธิมนุษยชน โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ ศาสนา และสถานภาพของบุคคล					
7. ละเว้นการปฏิบัติที่มีอคติ และการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตน					
8. พึงเก็บรักษาเรื่องส่วนตัวของผู้รับบริการไว้เป็นความลับ เว้นแต่ด้วยความยินยอมของผู้นั้นหรือเมื่อต้องปฏิบัติตามกฎหมาย					
9. พึงปฏิบัติหน้าที่โดยใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการวินิจฉัยและการแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยอย่างเหมาะสมแก่สภาพของบุคคล ครอบครัว และชุมชน					
10. พึงป้องกันภัยอันตรายอันจะมีผลต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน					
จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อสังคมและประเทศชาติ					
11. พึงประกอบกิจแห่งวิชาชีพให้สอดคล้องกับนโยบายอันยังประโยชน์แก่สาธารณชน					
12. พึงรับผิดชอบร่วมกับประชาชนในการเริ่ม สนับสนุนกิจกรรมที่ก่อให้เกิดสันติสุข และยกระดับคุณภาพชีวิต					
13. พึงอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ					
14. พึงประกอบวิชาชีพโดยมุ่งส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ศาสนา และสถาบันกษัตริย์					

พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาล	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อวิชาชีพ					
15. พึงตระหนักและถือปฏิบัติในหน้าที่ความรับผิดชอบตามหลักการแห่งวิชาชีพการพยาบาล					
16. พัฒนาความรู้และวิธีปฏิบัติให้ได้มาตรฐานแห่งวิชาชีพ					
17. พึงศรัทธาสนับสนุนและให้ความร่วมมือในกิจกรรมแห่งวิชาชีพ					
18. พึงสร้างและธำรงไว้ซึ่งสิทธิอันชอบธรรม ในการประกอบวิชาชีพการพยาบาล					
19. พึงเผยแพร่ชื่อเสียงและคุณค่าแห่งวิชาชีพให้เป็นที่ปรากฏแก่สังคม					
จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบการวิชาชีพอื่น					
20. ให้เกียรติ เคารพให้สิทธิและหน้าที่ของผู้ร่วมวิชาชีพและผู้อื่น					
21. เห็นคุณค่าและยกย่องผู้มีความรู้ ความสามารถในศาสตร์สาขาต่าง ๆ					
22. พึงรักษาไว้ซึ่งความสัมพันธ์อันดี กับผู้ร่วมงานทั้งภายในและภายนอกวิชาชีพ					
23. ยอมรับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ และชักนำให้ประพฤติปฏิบัติหน้าที่ในทางที่ถูกที่ควร					
24. พึงอำนวยความสะดวกให้ความร่วมมือแก่ผู้ร่วมงานในการปฏิบัติภารกิจอันชอบธรรม					
25. ละเว้นการส่งเสริมหรือปกป้องผู้ประพฤติผิด เพื่อผลประโยชน์แห่งตนหรือผู้กระทำการนั้น ๆ					
จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อตนเอง					
26. ประพฤติตนและประกอบกิจแห่งวิชาชีพ โดยถูกต้องตามกฎหมาย					
27. ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรมแห่งวิชาชีพ					
28. ประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งในด้านการประกอบกิจแห่งวิชาชีพและส่วนตัว					
29. ใฝ่รู้พัฒนาแนวคิดให้กว้าง และยอมรับการเปลี่ยนแปลง					
30. ประกอบกิจแห่งวิชาชีพด้วยความเต็มใจ และเต็มกำลังความสามารถ					

พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณพยาบาล	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
31. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมีสติ รอบรู้ เชื่อมั่นและมีวิจารณญาณอันรอบคอบ					

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามระดับความเชื่อมั่นของประชาชน

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับข้อคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียง 1 ข้อ

ระดับ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = ปรับปรุงแก้ไข

ด้านความเชื่อมั่น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ความเชื่อมั่นด้านการให้บริการ					
32. พยาบาลให้การช่วยเหลือเมื่อต้องความช่วยเหลือเสมอ					
33. พยาบาลดูแล เอาใจใส่อย่างมีน้ำใจ และให้กำลังใจ					
34. มีกิริยา ท่าทาง และการรับผิดชอบในการให้การพยาบาล					
35. พยาบาลมีการบอกกล่าว ชี้แจง และขอความร่วมมือก่อนให้การพยาบาล					
ความเชื่อมั่นด้านความไว้วางใจ					
36. ทักษะ ความรู้ ความสามารถของพยาบาลในการให้การพยาบาล					
37. การได้รับข้อมูลการให้การพยาบาลที่ถูกต้อง ครบถ้วน และเข้าใจได้					
38. ความปลอดภัยในการเข้ารับการรักษา					
39. ความสม่ำเสมอในการให้การพยาบาล และสามารถพึ่งพาได้					
ความเชื่อมั่นด้านภาพลักษณ์พยาบาล					
40. การเป็นผู้มีรสนิยม การวางตัวที่ดี (good taste)					
41. การแต่งกายเหมาะสม (good grooming)					
42. การมีสุขภาพอนามัยที่ดี (good health)					

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ / สกุล นางสาวสุภาภรณ์ ขาวนาฝ้าย

เกิดวันที่ 10 มีนาคม พุทธศักราช 2537

การศึกษา - ระดับปริญญาตรี หลักสูตรบัญชีบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ป
การศึกษา 2557

 - ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสยาม ในปีการศึกษา 2560

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2560 – พ.ศ. 2560 บริษัท PSD คอนสตรัคชั่น จำกัด

 ตำแหน่งพนักงานบัญชี

ปัจจุบัน ทำธุรกิจส่วนตัว